

L'ACTUALITAT POLITICA A CATALUNYA

Aquest matí s'ha reunit el Consell Executiu d'Esquerra Republicana

CIUTADA: S'ACOSTA L'HIVERN!

I al front manquen aixoplucs per als nostres milicians. Ten des de campanya, sobretot, que permeten restar en ple camp, sempre de cara a l'enemic, sense temer la inclemència del temps (Puig-Ferran)

RECORDEU-HO, CIUTADA!

Es combat intensament al front d'Aragó
Un avió rebel abatut al Guadarrama

En aquestes hores de ferro i de foc...

CIUTADA:

No parlis més del que cal. Una paraula teva pot produir tantes baixes a la reraguarda com una metralladora de l'enemic a l'avantguarda.

Signes disciplinats si ets a les avançades i caut i esforçat en els treballs complementaris de la guerra.

Si ets republicà, comunista, socialista o confederat, per ara pensa únicament que tots som antifeixistes i que el feixisme és igualment enemic dels republicans, dels comunistes, dels socialistes i dels confederats.

Prepara't per a la lluita i tingues la ferma seguretat que la victòria és nostra, indiscutiblement nostra; però que cal obtenir-la amb aspror i sacrificis, amb disciplina i obediència al comandament.

No oblidis que el feixisme internacional ha adoptat com a auxiliars els militars traidors per iniciar la seva batalla a fons dius d'Espanya.

Redreça el teu esperit, com mai, estreny el puny i no deixis reposar el fusell fins que vegis anihilat el monstre que vol arrabassar-te el teu sol i les teves llibertats. El teu impuls és l'impuls del poble. I el poble és invencible.

Cal que vengem els nostres morts, les nostres dones escarnides i violades per hordes salvatges i aventurers mercenaris.

Els milers d'afusellats per la bèstia feixista clamen justícia. I la justícia es fa. S'està fent. Cal fer-la per a fixar definitivament les fites de l'Espanya lliure.

CIUTADA:

Presta suport amb el teu concurs i la teva obediència al Govern del Front Popular, que és el teu Govern, que és el Govern del poble heroic i treballador.

Estem vivint hores decisives. Hores de ferro i de foc, precursors de la nostra victòria rotunda.

Un front de pits humans, inflamats per la voluntat de vencer i per l'ideal, és inabordable.

Endavant! Contra "ells", contra els qui volen escarnir la pàtria venent-la al feixisme internacional, reduint a no-res el poble treballador!

Madrid, 25. — A les nou del matí ha estat radiat un comunicat de guerra que diu així:

«Front Nord i Nord-oest. — Tranquil·litat a tota la regió.

El setge d'Oviedo continua. Les nostres columnes de Bascònia han bombardejat algunes concentracions enemigues i les ha dispersades.

Front d'Aragó. — En el sector de Barbastro es lluita amb gran intensitat a la zona de Sietamo, Estrecho Quinto i Monte Aragón, degut a la nostra pressió sobre les posicions de l'enemic. Les forces rebels es repleguen a poc a poc.

La nostra aviació ha bombardejat Belchite, zona de l'Ebre i els sectors d'Osca i Monte Aragón.

La infanteria republicana ha iniciat l'atac contra una columna enemiga que atacava Tardienta i l'ha rebutjada causant-li moltes baixes. Una altra columna lleial avança sobre Ermeses i ha arribat a les im-

mediacions de Baldos on ha establert contacte amb els facciosos.

Front del Sud. — La tarda d'ahir continuà l'atac enemic contra les nostres posicions d'Espejo. Les nostres forces resisteixen valentment i han efectuat dos atacs de flanc que han produït nombroses baixes als feixistes.

Front del Centre. — En el sector de Navalperal els facciosos segueixen pressionant, malgrat la sèrie de càstigs que han sofert aquests últims dies.

A Guadarrama l'artilleria lleial bombardeja des de les primeres hores del matí els emplaçaments enemics, sense ésser contestada.

A les sis ha tingut lloc en aquest sector un combat entre la nostra aviació i uns aparells rebels, un dels quals ha estat abatut i incendiat pels avions republicans.

En els altres fronts, sense novetats.

Ha ofert tota mena de facilitats al President de la Generalitat per a resoldre els problemes plantejats

Els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat i a la Presidència del Consell, en comprovar la coincidència que a la mateixa hora d'aquest migdia no es trobaven a llurs despatxos ni l'honorable senyor Lluís Companys ni el cap del Govern, senyor Casanoves, han intentat indagar-ne la seqüència.

Després de breus recerques, els reporters han aconseguit localitzar les primeres autoritats catalanes a l'estatge del Secretariat d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Al local de la Plaça de Macià, els periodistes han trobat primerament el senyor Companys que sortia d'una reunió que acabava de celebrar el Consell executiu d'Esquerra Republicana. Han assistit a aquesta reunió, ultra els senyors Companys i Casanoves, els consellers senyors Gassol i Rouret, i altres membres del Comitè executiu.

Segons sembla, Esquerra Republicana havia fet suggerències als diferents delegats de les comarques, relacionades amb el moment revolucionari que viu Catalunya.

Suggerències que aquests delegats han cregut convenient que arribessin al coneixement del Directori del Partit. El Comitè executiu ha celebrat aquesta reunió, a la qual, donada la importància dels assumptes a tractar, hi ha assistit el President de la Generalitat, per creure convenient i necessària la seva intervenció.

DIU EL SENYOR COMPANYS...

A la sortida de la reunió, que ha coincidit amb l'arribada dels periodistes, el senyor Lluís Companys ha estat interrogat.

—No res, senyors; el Directori del Partit s'ha reunit per tal d'estudiar detingudament tots els problemes plantejats en relació amb el moment actual. Després d'un examen detingut d'aquests, el Directori ha confirmat la seva adhesió al President de la Generalitat.

—Us heu ocupat també de la crisi o de la nova estructuració del Govern? —ha preguntat un reporter. —Ja us he dit —ha contestat el senyor Companys— que hem estu-

diat tots els problemes pendents i penso que el senyor Casanoves us dirà alguna cosa.

DIU EL SENYOR CASANOVES...

Els reporters s'han acomiadat del President Companys i han tornat al local, on han saludat el President del Consell, senyor Casanoves, el qual els ha dit:

—L'Esquerra Republicana, com tots els partits i totes les organitzacions, ha tingut un canvi d'impressions sobre la situació política actual.

—I res més?

—El Directori ha ofert tota mena de facilitats al senyor President de la Generalitat, per tal que resolgui els problemes plantejats.

—I de la crisi?

—Això és qüestió únicament i exclusivament del President.

El senyor Casanoves s'ha acomiadat dels reporters sense afegir res més a les preguntes que sobre el nou Govern li han fet els periodistes.

Les nostres forces, en una maniobra de conjunt, avançat en alguns quilòmetres en el front de Talavera

A Quinto la nostra aviació ha destroçat una columna motoritzada. - Osca i Monte Aragón blanc dels nostres avions

SECTOR CASP. — Al sector d'Azaila, les nostres forces han hostilitzat l'enemic amb nodrit foc de metralladores, i li ha causat alguns morts i ferits; l'enemic s'ha concentrat en les seves posicions i no s'ha atrevit a sortir davant l'impetu de les nostres braves milícies.

Al sector d'Azuara, l'enemic ha intentat una contra ofensiva a les posicions de Fuentetodos i Agullon, i ha estat rebutjat pels braus guerrillers que dirigeixen Ferrer-Carol; en llur fugida, els facciosos han deixat baixes vistes.

Quan es dirigia a reforçar la posició de Quinto una columna motoritzada enemiga, integrada d'uns trenta camions i diversos cotxes lleugers, amb un total de 700 a 800 homes, ha estat bombardejada intensament per la nostra aviació, i l'ha destroçat.

La resta del sector, sense novetats.

SECTOR BUJARALÓ. — La nostra artilleria ha fet alguns disparos contra les posicions enemigues, i ha aconseguit els seus objectius.

L'aviació practica vols de reconeixement.

En tot aquest front, sense novetats.

SECTOR OSCA. — Es combat amb gran foc, especialment d'artilleria, a tot el front de Sietamo i voltants. Al sector de Viçien, dol d'artilleria. La nostra Aviació s'ha destacat en el dia d'avui, i ha bombardejat intensament Osca i Monte Aragón; ha causat grans destroces.

Moltes persones de la població civil d'Osca, que han aconseguit escapar dels facciosos, ens indiquen que cada dia és major la demoralització entre les forces rebels, degut a la falta de material de combat.

Existeix una alta moral en els nostres milicians sobre les noves operacions.

Madrid, 25. — El cronista de guerra d'El Socialista en el front de Talavera-Santa Olalla, diu, en la seva crònica d'avui, que el combat en aquest front venia imposat per una realitat de lluites estratègiques i per un imperatiu d'organització. Ambdues coses ja estan resoltes.

En altres combats haguérem de sentir, en alguns moments, intensa emoció. Però a ben segur que cap fou tan viva com la que experimentàrem ahir en aquest sector en advertir, no el braó, sinó la precisió, l'astúcia dels nostres valents milicians en iniciar la conquesta dels objectius assenyalats pel comandament.

Aconsegir aquesta objectiva significava un avanç a fons d'alguns quilòmetres, cosa que requeria una capacitat de maniobra que només pot aconseguir-se sotmetent-se durant tot el combat a una disciplina tàctica.

Dues columnes cooperaren en l'acció: una de front a l'objectiu proposat, un poble; l'altra, que atacà pel flanc dret l'enemic, aprofità la seva curta estada al poble per a situar en posicions dominants la seva base de foc.

Els nostres milicians, a còpia de valor i capacitat, saberen causar la demoralització als rengles de l'enemic.

L'aviació també prengué part en aquest combat i obligà els que defensaven l'esmentat poble a fugir a la desbandada. Fou llavors quan les nostres dues columnes iniciaren l'acció i aconseguiren vencer la resistència mantinguda per a cooperar amb les màquines, morters i metralladores.

Durant tot el combat, que s'inicià molt de matí i acabà amb ple èxit a mitja tarda, els elements que integraven les columnes afirmaren una vegada més una capacitat i un coratge en el combat que és un auguri de la victòria definitiva.

AQUEST MATÍ HAN ESTAT EXECUTATS TRES OFICIALS

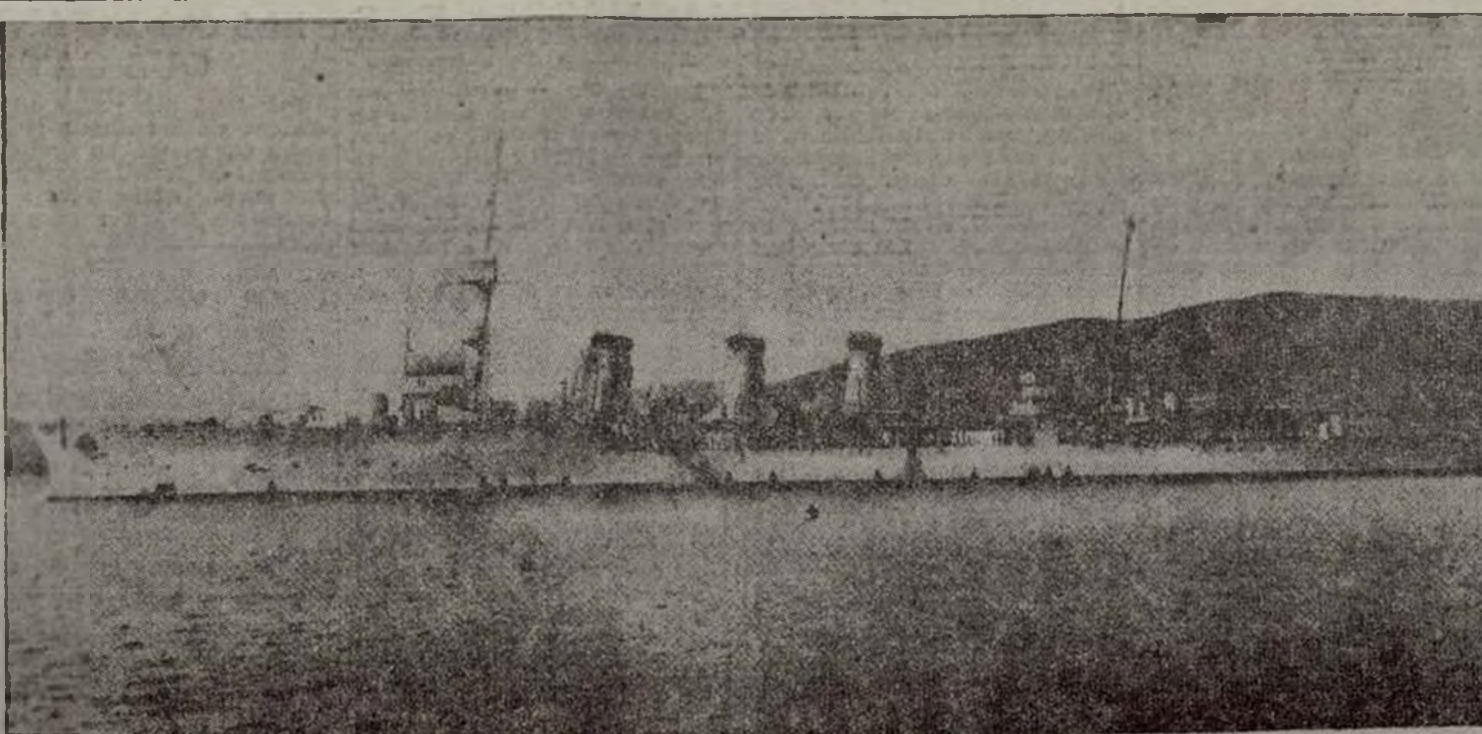
A les 5.50 d'aquest matí, ha estat completat al Camp de la Bota la sentència dictada pel Tribunal Popular contra l'ex-capità Lluís Oller Gil, i els ex-tinentes Tomás Manrique Guas i Ernest Quededo Lasillas.

L'execució ha estat portada a cap en la forma acostumada. Seguidament els milicians i la Guardia Nacional Republicana han desfilat davant dels cadàvers, i han donat un visca a la República i un altre a la llibertat.

ARAQUSTAIN HA ARRIBAT A PARIS

Paris, 25. — El nou ambaixador d'Espanya a París, senyor Lluís Araquistain, ha arribat a aquesta capital.

L'ESQUADRA DE LA REPUBLICA

El creuer "Méndez Núñez", que ha arribat a la Península procedent de La Guinea per tal d'unir-se a les altres unitats lleials

Alvarez del Vayo exposa la situació d'Espanya davant el món

"Documents irrefutables proven que els rebels disposen de material de guerra facilitat per potències estrangeres"

Ginebra, 25. — El ministre d'Estat espanyol, senyor del Vayo, ha declarat, davant de la Societat de Nacions, que Espanya continua interessada en l'obra comuna que s'efectua a Ginebra, puix que la República espanyola té una obligació moral, que és veure imposar en fer constar la seva fe en l'organisme ginebrí, quan les Corts elaboraran la Constitució.

L'orador afegí: «Sabem que hem de resoldre els nostres problemes interiors sense l'ajut de ningú. El Govern, sostingut per la immensa majoria del poble espanyol, té la certesa de la seva victòria. Aquesta victòria és l'única possibilitat a Espanya de que no es perpetui indefinidament les lluites, el terme de les quals és, segons els rebels, l'extermini dels milions d'espanyols disposats a morir abans que sotmetre's a un règim d'indignitat humana, règim, per altra part, incapaç de sostenir-se mentre a Espanya resti un home amb l'anys de viure lliure.

La sort de la lluita estarà ja de-

cidida si, per raons ja indicades, el poble espanyol no s'hagués vist obligat a fer front a una altra agressió de gran alçada.

Tot el món té la convicció, provada amb documents irrefutables, que els rebels disposen d'un material modern per a fer la guerra, facilitat per potències estrangeres.

Cada defensor espanyol de la República i de la Llibertat, en caure en el front sota el foc d'aquestes armes importades de la manera més clínic i en nombre respectable, a despit de l'acord de no intervenció, constitueix una prova irrefutable del crim que es comet contra el poble espanyol.

Però per a demostrar d'una manera conclouent quin dels belligerents a Espanya està al costat de la pau o de la guerra, per a saber quins són els qui esperen guanyar inhumans d'una activitat priorbadora a Europa i els que estan decidits a portar a cap una política constructiva conforme als ideals que inspi-

ren la Societat de Nacions, no és inoportú establir certes relacions entre l'agressió adreçada contra la democràcia interior del nostre país i la intenció més ambiciosa de pertorbar la pau del món.

Convé no oblidar que la rebel·lió militar començà en un territori confinat a la protecció d'Espanya en virtut d'uns compromisos internacionals. La pertorbació de les convencions internacionals no és dete per temor a la imprudència més petita.

El senyor del Vayo ha acabat dient que en aquestes condicions el Govern democràtic espanyol lluita no solament per la seguretat i per la pau interior, sinó també per la seguretat de tots els altres pobles de tot el món.

A continuació l'Assemblea ha ajornat per a demà la continuació de la sessió. Aquesta tarda a les quatre de cinc hores tindrà lloc el Consell de la Societat de Nacions, el qual s'ocuparà dels afers de Danzic.

La veu d'Anglaterra a la S. de N.

El senyor Eden fa una brillant defensa de la democràcia i proposa un desarmament moral i material

"Anglaterra està disposada a intervenir per a assegurar la pau a l'Europa occidental"

Ginebra, 25. — L'Assemblea de la Societat de Nacions ha començat a tres quarts d'hora.

Presidint el senyor Salvendra Lamas. Hi ha dos oradors inscrits: el senyor Eden, Secretari del Foreign Office, i el ministre d'Estat espanyol, senyor Alvarez del Vayo.

L'Assemblea ha aprovat les proposicions formulades ahir pel senyor Eden a la Mesa, referent a la data de l'elecció dels membres, no permanents, del Consell.

A un quart de dotze puja a la tribuna el senyor Eden.

«Ningú — diu — no té motius de sentir-se satisfet davant els esdeveniments que s'han desenvolupat durant aquest any. Les circumstàncies actuals exigeixen que es parli clar. Els nacionalismes es desenvolupen. Els entusiasmes per a formes rivals de Govern tendeixen a enfrontar-se. Quines són les conseqüències d'aquesta situació? M'ha la confiança en el món i cada nació augmenta les seves despeses de guerra en perjudici de l'economia nacional.

«Les conseqüències econòmiques i polítiques de l'augment dels armaments és la inquietud general, la restricció econòmica i l'elevació de barreres d'armes. La situació actual no és feliça, però tampoc no hem d'abandonar l'esperança.

«Potser és possible que les nacions visquin unides qualssevol que siguin les divergències en les formes del seu Govern si practiquen la tolerància i el respecte mutu. Si a Anglaterra proclamem menys fort que en altres bandes la nostra bona fe i la nostra adhesió a la democràcia, no per això ens sentim menys profundament partidaris d'ella i no permetrem mai que ningú desafiï aquesta fórmula política.

«No acceptem cap sistema que suprimixi la nostra llibertat tradicional. Després de molts segles d'experiència la democràcia ens sembla el mitjà d'assegurar la llibertat i la pau. Si les nacions havien de dividir-se en bloc segons la forma dels seus Govern, això representaria una complicació superflua en un món ja força complicat. Cal, doncs, que es practiqui la tolerància i si no la practiquem serà impossible que pensem ordre a aquest món desordenat, kullennehm hirm hirmufin bbgg

«Sabem que una de les exigències per al ressorgiment econòmic del món és la confiança, que no pot existir sense el respecte de les nacions, les uns vers les altres.

Tenim necessitat també d'un ordre internacional que controli els conflictes entre els Estats. Aquesta tasca és molt difícil, però hem d'assumir-la. Amb el Pacte de la Lliga de Nacions i amb el Pacte de París la majoria de les nacions condemnaran la guerra. El Govern de S. M. perseguirà la seva política de participació a la S. de N. i l'ampliació de la Lliga, a fi que la Societat sigui un organisme eficaç».

A continuació el senyor Eden exposa el per què a judici seu ha fracassat la Societat de Nacions: per manca d'universalitat i per ineficàcia en la seva acció per a tallar la guerra.

«Devem intentar — diu — aconseguir aquesta universalitat per tal que la Societat tingui tota l'autoritat necessària per a evitar els conflictes.

El Govern de S. M., per una sèrie de consideracions, creu que seria avantatjós negociar pactes regionals sota coneguda d'antivul. Els regionals l'estipulació d'aquests pactes seria coneguda d'antivul, així com les seves condicions d'aplicació,

S'ha disposat la detenció de tretze usurers

Pel cap de l'Oficina Jurídica ha estat ordenada la detenció de tretze usurers que van ésser cridats per l'esmentada Oficina per tal de respondre de diverses reclamacions, i els quals no s'han dignat presentar-se, creient tal vegada que d'aquesta manera s'escaparan de pagar allò que havien robat als infelços que havien caigut a les seves mans.

També tenim notícies que el senyor Barriobero farà lliurament demà, per a les Milícies Antifeixistes, d'un donatiu que no baxarà de cinquanta mil pessetes.

UNA COMISSIÓ FRANCESA, A LA GENERALITAT

Els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat han estat rebuts aquest migdia pel secretari particular del President, senyor Piquet, el qual ha manifestat als reporters que el senyor Lluís Companys havia sortit a donar un passeig per la ciutat, i que en aquells moments encara no havia tornat al Palau, per la qual cosa no hi havia notícies.

Han estat al Palau de la Generalitat per tal de complimentar l'honorari President, els senyors Georges Rives, secretari general del Comitè Departamental del Front Popular francès; Jean Decoux, secretari de l'alcalde de Perpinyà; André Marizet,

alcalde de Boulogne-Villancourt i senador del Sena. Acompanyava les esmentades personalitats la senyora Maria Dolores Bargalló.

En absència del senyor Companys, ha rebut la comissió francesa el secretari de S. E., senyor Piquet.

També ha estat a la Presidència el senyor Ricard Burgette, tinent general i comandant de la Creu Roja Espanyola.

Primo de Rivera està amagat en territori lleial...

Hendala, 25. — Comuniquen de Burgos que un element oficiós de la Junta ha declarat saber de font segura que Josep Antoni Primo de Rivera, cap de Falange Espanyola, no ha mort i que, contràriament als rumors que han circulat, no ha estat mai ferit.

Actualment es troba molt ben amagat en territori ocupat per les forces del Govern de Madrid.

Sembla s'ha comprovat la participació de Fernàndez Valdés en el moviment feixista

Un jutge auxiliar ha pres, aquest matí, declaració a l'ex-jutge militar, Fernàndez Valdés, el qual, com hom sap, es troba processat.

Del resultat d'aquesta diligència es guarda una gran reserva. Sembla, però, que hom ha pogut comprovar que l'esmentat ex-funcionari estava complicat en el passat moviment revolucionari.

La declaració ha estat lliurada al jutge especial. Segons referències de caràcter oficiós, el judici contra Fernàndez Valdés tindrà lloc el proper diumenge a l'Uruguaya.

Josep Miquel, culpable dels fets de Torre de Claramunt

El jutjat número vuit ha continuat rebent declaracions als testis dels fets de Torre de Claramunt.

Tots els coincideixen a culpar directament el detingut Josep Miquel Grgs. En canvi, les seves declaracions respecte Joaquim Bartolí, han estat tan favorables, que aquest ha estat seguitament alliberat.

LA SUBLEVACIÓ FEIXISTA DE VALENCIA

Han estat dictades vint penes de mort

València, 25 (255 de la matinal). — S'ha vist la causa per la sublevació del regiment d'infanteria núm. 10. Tant el fiscal com les defenses han renunciat a la pràctica de diverses proves testificals.

El fiscal, senyor Garcia Torres, ha retirat l'acusació contra l'ex-comandant Hernández Gordon i els ex-capitans González Pou, Pelai Cerdà, Cervera i Garcia Aldors.

Suspenca la vista i represa a les deu de la nit, s'ha emès veredicte, pel qual es condemnen a mort el tinent coronel M. Ruiz Hernández, l'ex-comandant Fr. Palacios, els ex-capitans Gómez Martí, Josep Ferrater, Rom. Garcia Daudet i catorze ex-oficials més.

Els condemnats seran executats a aquest matí.

La sentència consta, a més, de diverses condemnes a reclusió.

Encara arriben milicians d'Irun

Aquest matí, a les nou, han arribat en tren per l'estació de França 208 milicians procedents del front d'Irun.

Sembla que després d'un breu repòs seran destinats a altres sectors.

Tot el proletariat mundial al costat del poble espanyol

Els obriets alemanys i austriacs ens tiamenten llur solidaritat

Moscou, 25. — Prop de dos milions d'obriets alemanys camperols, ciutadans de la Unió Soviètica, han enviat per mitjà de la redacció de la «Gazeta Central Alemana», de Moscou, un missatge al poble espanyol en el qual declaren que hi ha una altra Alemanya que la de Hitler i que s'identifica amb el poble espanyol, la lluita del qual és també la seva. Aquesta Alemanya és la veu veritable del poble alemany sotmès pel feixisme.

Els alemanys de la U.R.S.S. comparteixen l'interès de la dona russa. Així mateix, els nens de l'escola alemanya de Moscou envien als nens espanyols una salutació i no solament salutacions, sinó diners i queviures.

Les dones dels treballadors austriacs que sortiren d'aquella nació després de la insurrecció del 12 d'octubre del 1934 i que es troben a la Unió Soviètica, s'han solidaritzat també amb aquesta acció de simpatia i ajut als lluitadors espanyols i desitgen adoptar fills de milicians caiguts per la llibertat.

Willy Breden, un conegut escriptor revolucionari alemany que ha romàs molt temps en un camp de concentració de Hitler, i que ha fet el millor llibre que es coneix sobre camps de concentració, ha escrit a un amic de la columna Mangada i li diu que totes les nits, quan es dona la informació de ràdio des d'Espanya, estenen els mapes i se-

guixen les seves notícies sobre cada combat. «Ja coneixem bé — afegeix — els recones de la teva pàtria, encara que tots som absolutament optimistes, patim tots de la malaltia espanyola. Badajoz i Irun ens fan sofrir dolorosament, però crec que nosaltres vencerem. Ja veus que tots ens identifiquem amb vosaltres, a pesar dels deu mil quilòmetres que ens separen».

Joan P. Fàbregas, del Consell d'Economia de la Generalitat, exposa el seu informe sobre aquesta matèria, en el qual posa de relleu que és necessària la revaloració dels productes del camp, l'establiment de crèdit i la transformació del Centre de Contractació de la Moneda.

Assenyala la importància de l'exportació de l'or i insisteix finalment que era necessària la col·laboració de tots per tal de posar en marxa la nova economia de Catalunya.

Seguidament d'acabat l'informe del Consell d'Economia, intervingueren els delegats per tal de debatre els temes de la col·lectivització agrícola i industrial, i predominà el criteri que la primera havia d'ésser absoluta i la segona amb certes limitacions imposades per les actuals circumstàncies.

Una emocionant adhesió dels treballadors de la U. R. S. S.

Moscou, 25. — Una immensa multitud omplí l'Estadi Dynamo. Centenars de tramvies, camions i automòbils plena de persones entusiasmades es dirigien a l'esmentat Estadi donant visques a l'heroic poble espanyol.

Es tractava d'un miting consagrat als esdeveniments d'Espanya i organitzat pel Comitè Central dels Sindicats Obrers de la Construcció, la Metallúrgia, i ferroviaris i la indústria cotonera. En total hi havia a l'Estadi més de cent mil persones.

Peren us de la paraula el secretari del Consell Central de Sindicats de la U. R. S. S., Schvenik; el vocal del dit Consell, Nicolovski; el famós aviador Molokov, l'acadèmic Keller, etc.

L'acte transcourgué enmig d'una atmosfera d'extraordinària i fraterna solidaritat dels treballadors amb la democràcia espanyola.

Entre aplaudiments generals s'envià un missatge al President de la República espanyola, senyor Azana, i al cap del Govern espanyol, senyor Largo Caballero.

Diversos soldats d'Estrecho Quinto i Monte Aragón es passen a les nostres fileres

LA SITUACIÓ D'AQUESTS REDUCTES FACCIOSOS ES DESESPERADA

Loporzano, 25, 530 tarda. — (Del nostre corresponent al front de guerra, J. Aymami Serra). — Segueixen les operacions iniciades ahir sobre Estrecho Quinto i Monte Aragón. El nit passada fou rebutjat un fort atac dels facciosos que intentaven obrir-se pas pel sector de Loporzano. Els intents dels rebels foren del tot infructuosos.

A primeres hores d'aquest matí han estat intensament bombardejades les zones enemigues i hem pogut veure que de molts indrets d'Ossa s'elevaven moltes columnes de fum a conseqüència dels incendis.

A primeres hores del matí s'han presentat en les avantguardes del tinent Bandis, un sargent i un caporal i diversos soldats, que havien aconseguit fer-se escapolir d'Estrecho Quinto. La fugida ha estat efectuada portant armament i municions. Explic-

quen que estan voltats i sense comunicació amb Ossa des del 17 d'agost i que han de viure en plena misèria sense més refugi que unes ovelles sota terra. Han dit també que hi ha uns tres cents soldats de la guarnició d'Ossa.

Aquest migdia han aparegut uns avions rebels a les nostres fileres els quals han paralitzat momentàniament les nostres operacions, les quals s'han reanunciat més tard. S'ha atacat al saccosos especialment des de Siétamo, Tiers i Quicena.

En resum les operacions portades a terme des d'ahir fins a aquesta hora són força optimistes, havent-se efectuat un naved de més d'un quilòmetre a camp descobert.

A l'hora que comuniquem continua la lluita al sector Sud i Oest, i s'espera la propera rendició dels rebels d'Estrecho Quinto i Monte Aragón.

El Ple Regional de Sindicats de la C. N. T.

Ahir començà les seves tasques al teatre Olímpia el Ple Regional de Sindicats de la C. N. T., el qual té per objecte recollir totes les suggestions i experiències dels sindicats sobre el problema econòmic plantejat a conseqüència de la lluita contra el feixisme.

Joan P. Fàbregas, del Consell d'Economia de la Generalitat, exposa el seu informe sobre aquesta matèria, en el qual posa de relleu que és necessària la revaloració dels productes del camp, l'establiment de crèdit i la transformació del Centre de Contractació de la Moneda.

Assenyala la importància de l'exportació de l'or i insisteix finalment que era necessària la col·laboració de tots per tal de posar en marxa la nova economia de Catalunya.

Seguidament d'acabat l'informe del Consell d'Economia, intervingueren els delegats per tal de debatre els temes de la col·lectivització agrícola i industrial, i predominà el criteri que la primera havia d'ésser absoluta i la segona amb certes limitacions imposades per les actuals circumstàncies.

El ple de Sindicats de la C. N. T. aprova una proposta de col·lectivització econòmica

Aquest matí ha continuat les seves tasques el Ple Regional de Sindicats de la C. N. T., que, com hom sap, té lloc al Teatre Olímpia.

Per unanimitat ha estat aprovada una ponència sobre la col·lectivització en tots els ordres econòmics.

Una delegació ha presentat una proposta sobre l'actitud a adoptar en el cas que el Govern no acceptés la proposta de la C. N. T. Sobre aquesta proposta no s'ha decidit res en concret.

L'assemblea, que s'ha suspès al migdia, ha continuat en el moment de tancar aquesta edició.

A Madrid ha estat detinguda una germana de Queipo de Llano

Madrid, 25. — El cap de les milícies populars d'Investigació, Garcia Atadell, tingué coneixement que es trobava a Madrid una germana del general facciós Queipo de Llano, i aviat s'assabentà que estava amagada a la casa número 9 del Passeig de Recoletos. Quan arribà al dit domicili, procedí a la detenció de Rosario Queipo de Llano, de 43 anys, vídua.

Fou conduïda al local on s'estangen les milícies populars d'investigació i allí extensament interrogada i després posada a disposició del director general de Seguretat, el qual disposà que ingressés a la presó de dones.

Rosario Queipo de Llano, en acompanyar-se de Garcia Atadell, li fé constar la seva gratitud per la cavalleria amb què havia procedit a la seva detenció.

L'acord de no intervenció, minva els drets del Govern espanyol

Ginebra, 25. — El senyor del Vayo ha lliurat al senyor Avenol una nota en la qual s'expressa el criteri que, l'acord de no intervenció, minva els drets del Govern espanyol. Es qüestion, a més, de la manera il·legal en què és posada en pràctica la teoria de no intervenció. L'eficàcia d'aquesta és nul·la i acaba dient que el Govern espanyol és l'únic responsable i legalment reconegut internacionalment.

Tres condemnats de mort

El Tribunal Popular que actua a bord del vaixell «Uruguaya», ha condemnat a la pena de mort i al pagament de cent mil pessetes en concepte de responsabilitat civil als tres processats.

FINAL DEL CONSELL A BORD DE L'URUGUAY

El Tribunal Popular que actua a bord del vaixell «Uruguaya», ha condemnat a la pena de mort i al pagament de cent mil pessetes en concepte de responsabilitat civil als tres processats.

Es detingut a Bèlgica un diputat socialista

Brussel·les, 25. — El diputat socialista René Delbrouck ha estat detingut i inculpat de provocació a l'assassinat, ha estat tancat a la presó de Sant Leonard.

LA DETENCIÓ HA CAUSAT GRAN IMPRESSIÓ EN ELS MEDIOS OBRERS

Brussel·les, 25. — El secretari del sindicat, detingut ahir a Anvers, és el secretari del Sindicat d'Obrers Portuaris. Serà traslladat al més aviat possible a Brussel·les, a disposició del jutge d'instrucció. La detenció ha produït una profunda impressió en els medis obrers socialistes d'Anvers.

EL NEGUS TORNA A LONDRES

París, 25. — Procedent de Ginebra ha arribat avui a aquesta capital el Negus. A dos quarts de deu ha reprès el seu viatge amb direcció a Londres.

La constitució del nou Govern suec

Estocolm, 25. — Els periodistes anuncien que el social democràtic Hansson ha ofert diverses carteres als agraris. Segons els esmentats periodistes, es tracta de les Carteres d'Agricultura, Justícia, Defensa Nacional i Comunicacions.

El president del Consell dimissionari sembla que serà nomenat ministre d'Agricultura.

EL MADRID F. C. ANIRA A RUSSIA

Madrid, 25. — «Política» diu que, gràcies a gestions iniciades pel diputat federal Bernadí Vall, així com per part dels esmentats periodistes, sembla ésser que l'equip de futbol del Madrid F. C. emprendreà una gira per França, Bèlgica i Suïssa, que culminarà a Rússia, a l'objecte de recaptar fons per a coadjuvar a les despeses que exigeix la campanya.

Eficàcia col·laboració de la Creu Roja Internacional

Ginebra, 25. — El senyor Horaci Barbey, delegat del Comitè Internacional de la Creu Roja, ha sortit cap a Barcelona, amb vint-i-set caixes de medicaments que es lliuraran a la Creu Roja espanyola.

Aquestes trameses de material sanitari provenen de la Creu Roja americana que ha contestat a la crida que li han dirigit totes les societats nacionals de la Creu Roja.

EXCEPTE LA CAPITAL, TOT ASTURIAS EN PODER DE LA REPUBLICA

Madrid, 25. — Comunicat radiat pel «cabinet d'informació del Ministeri de la Guerra, a les 15 hores d'avui».

Front Nord i Nordoest. — Les forces lleials aliades a Salas i Treviso han destruït dues concentracions enemigues integrades en garró la seva totalitat d'elements païsans.

Les tropes de la República són mestresses de la totalitat d'Astúries, menys de la capital, la resistència de la qual es debilita sensiblement. Davant els assetjadors s'han presentat aquest matí set soldats desertors de la guarnició, els quals afirmen que entre l'oficialitat i caps civils de la població regna el desànim, i les tropes han decidit desertar.

Front d'Aragó. — Continua combatent-se al sector de Sigüenza, i les nostres forces porten la iniciativa de la batalla.

En l'ala dreta d'aquest sector les tropes republicanes han forçat la retirada de l'enemic i li han causat moltes baixes.

A Azuara l'enemic ha intentat una contraofensiva.

A les posicions de Fuentetodo i Agullon fou rebutjat l'enemic amb gran èxit pels nostres braus milicians.

Quan s'adreçava a reforçar la posició de Quinto una columna motxida enemiga composta de més de trenta carros camions ha estat destruïda per la nostra artilleria.

Els aeroplans lleials bombardegen el front enemig als sectors del front aragonès. L'èxperi de les tropes de la República és excel·lent.

Front Sud. — L'enemic pressiona fortament damunt d'Azuaga i Espejo, i es combat ambdós sectors amb gran intensitat.

Les nostres tropes es batien amb el major entusiasme i heroisme.

Front del Centre. — A la Serra diversos encontres alsats entre les nostres avantguardes i els llocs enemics.

Les tropes republicanes han rebutjat una vegada més l'enemic en els atacs iniciats aquest matí pels facciosos. Al sector del Tajo la nostra artilleria ha bombardejat diverses concentracions enemigues, i es limita així l'acció al matí d'avui.

Als altres fronts sense novetats.

No hi haurà, per ara, trencament de relacions entre Xina i el Japó

Toquio, 25. — L'Agència Reuter diu saber que el portaveu del ministeri d'Afers estrangers ha declarat que el Govern està disposat a donar tota mena de seguretats que no hi haurà ruptura immediata de relacions amb Xina i que s'intentarà per tots els mitjans d'arranjar el conflicte amb negociacions.

donar tota mena de seguretats que no hi haurà ruptura immediata de relacions amb Xina i que s'intentarà per tots els mitjans d'arranjar el conflicte amb negociacions.

ELS 600 INFANTS ARAGONESOS QUE CATALUNYA HA ACOLLIT

Procedents dels pobles del front d'Aragó, varen arribar a la nostra ciutat 600 infants. La Confederació Nacional del Treball es va fer càrrec dels esmentats infants per a procurar-los allotjament i assegurar-los que fossin especialment atesos.

Aquest migdia han estat al despatx del conseller de Cultura i director d'Assistència Social, Josep Irla, i els membres del Sindicat de Professionals Lliberals, Joan Puig i Elies i Joan Fàbregas, els quals han sortit amb el conseller a visitar els edificis que, per haver estat destinats, ja anteriorment, a institucions o colònies escolars, reuneixen totes les condicions exigibles.

Entre Barcelona i alguns edificis de Catalunya que havien estat ja habilitats per a Colònies, seran distribuïts, de seguida, aquests 600 infants que acull Catalunya.

Nous exàmens d'ingrés a la Universitat de Catalunya

El rector-comissari de la Universitat de Catalunya ha convocat per darrera vegada una exàmens d'ingrés a la Universitat de Catalunya, els quals s'efectuaran dels dia 6 al 15 d'octubre.

Un usurer que es conforma a guanyar poc...

Salvador Clares ha presentat una denúncia per usurari contra un subjecte, el qual li va deixar quinze mil pessetes, durant un termini de tres mesos, per la qual cosa li cobra un redit de tres mil pessetes.

La policia cerca al moderat i després per als esmentats funcionaris.

De l'acoblament dels funcionaris de Justícia

El president de l'Audència, senyor Andreu, ha estat conferenciant a aquest matí amb el Comitè d'empleats del Palau de Justícia.

Sembla que s'ha tractat de l'acoblament del personal, el qual hi ha el propòsit de portar-lo a cap immediatament, i altres assumptes d'interès per als esmentats funcionaris.

El que diuen

ELS DIARIS

AVUI

SOLIDARIDAD OBRERA

"Portem sobre l'enemic l'avantatge de l'entusiasme"

SOLIDARIDAD OBRERA remarca la diferència de moral entre les forces lleials i la de les hordes feixistes: "Nuestros milicianos, las fuerzas populares que se batan en el suelo hispano, poseen sobre el enemigo la ventaja de luchar con entusiasmo. Sienten todos lo que defienden y lo que esta magna lucha representa. Saben que se combate para exterminar para siempre al enemigo secular, a la encarnación del mal, de

LA PUBLICITAT

"No és hora de discutir punts de vista doctrinals"

LA PUBLICITAT parla sobre la constitució del futur Govern de Catalunya: "No és hora de discutir punts de vista doctrinals; és hora d'actuar d'una manera coordinada i estructurada la victòria i la pau que haurà de seguir-la. Llitem per la pau, no pel goig de l'extermini, i per a aquesta obra salvadora cal agermanar tots els esforços per acabar la guerra victoriosament. Ens sembla molt just, doncs, que en el nou Govern de Catalunya figurin representacions de totes les forces catalanes,

La Batalla

"Las iniciativas aisladas de las columnas en el campo de batalla deben terminar"

LA BATALLA remarca la necessitat del comandament únic: "Condición preliminar del mando único es la coordinación de todos los esfuerzos para que puedan emplearse con arreglo a las necesidades que los acontecimientos impongan. Las iniciativas aisladas de las columnas en el campo de batalla deben terminar, así como también las imprecisiones por avanzar cuando el mando militar no lo cree necesario. Una cosa es la independencia política de los milicianos y hasta de las columnas, y muy otra la necesidad de atenderse en absoluto, para las operaciones militares, a las instrucciones del mando. Nuestro partido, nuestros militantes mantendrán seguramente la posición más intransigente frente a la orientación del Frente Popular que se defiende desde el Gobierno; pero al propio tiempo todos nuestros milicianos dan el ejemplo de disciplina y acatamiento a las órdenes de los técnicos, que obliga a éstos a

LA VANGUARDIA

"Hoy faltan menos aeroplanos; mañana nos sobrarán"

LA VANGUARDIA posa de relleu la importància de l'aviació en la lluita. I diu: "Queda, pues, demostrado hasta la evidencia el papel principalísimo que en la guerra moderna juega la aviación, y está claro que sin aviones potentes y abundantes le sería difícil a nuestro pueblo defender su libertad. La propuesta francesa de no intervenir en los asuntos interiores de España, hecha a las potencias europeas a evitar una configuración europea, aun a costa de violar los Tratados y sacrificando a nuestro país, no impedirá al Gobierno de la República tenga los recursos que necesita para ganar la guerra. Ya empieza a tenerlos, como se ha podido comprobar por éxitos recientes de nuestras fuerzas aéreas. El Gobierno ha tenido tiempo para prepararse y movilizar todos los recursos in-

Els facciosos de l'Alcàsser de Toledo editaven un periòdic i havien compost una marxa militar

Toledo, 24. — A l'Alcàsser, en una de les dependències, s'han descobert alguns exemplars d'un diari que editaven els facciosos. Per aquestes còpies s'ha vingut en coneixement de detalls molt interessants sobre la forma en què es portava la defensa de l'Alcàsser i la comunicació constant que els facciosos tenien amb l'exterior. S'ha remarcat també que elements que actuaven als nostres rengles, les activitats dels quals foren posades de relleu amb anterioritat, tenien comunicació amb els facciosos, als quals informaven dels moviments d'alguns diaris. Per un d'aquests diaris hom ha tingut coneixement que els facciosos de l'Alcàsser tingueren coneixement de la de-

A MELLILLA, SOTA EL TERROR FEIXISTA

La seguretat francesa d'Oudjda no em deixa sortir cap a Mellilla, on la llibertat, ja que no la seguretat, dels francesos, no està garantida. Un company espanyol que tornava de Mellilla arribà ahir a Barcelona. Valg veure'l abans no marxés...

Prenem el cotxe d'un amic i marxem per la carretera de Tafelcelt. Durant quilòmetres i més quilòmetres travessam una plana pedregosa i desolada. De tant en tant distingim plantacions d'espart o les tendes negres i grises dels nòmades. El vent ens abrusa la pell i la temperatura és torrida. La carretera és desesradament recta. Recorrem diversos quilòmetres sense veure una ànima vivent. Finalment arribem als primers contraforts del massís dels Beni-Snassen i trobem Beni-Hania. El primer poble digne del nom de poble, després de 45 quilòmetres de trajecte. Hem de deixar refrescar el motor abans d'emprendre l'ascensió del pas de Djebel Beni Moussi Roua. Seguint per la vall de l'Oued Igler, voltada d'enormes cingleres. Les pendents es fan més àrides a mesura que ens apropem al coll.

Heus ací Tafelra. La temperatura baixa en davallar per una pista de voltes vertiginoses fins a les gorges del Zogzel. L'oued emergeix com

un fil de plata enmig de rocam càlida i de figueres. Massissos importants de cims nus i escarpats semblen disposats a aixafar-nos; l'espectacle és realment bell. El camí serpenteja entre figueres de moro, tarongerars i jardins magnífics. Un nou coll i arribem a Berkane, on trobem un magnífic panorama sobre els Beni-Snassen, sobre el mar i les illes Xarafines i sobre la zona espanyola de la qual solem ens separar alguns quilòmetres.

El company de Mellilla ens espera que ha estat teatre la seva ciutat i evoca els tristes esdeveniments des del començament de la insurrecció.

La ciutat tenia una representació socialista a les Cortes, i els elements republicans i proletaris, nombrosos en aquesta regió minera i industrial, foren sorpresos per la rebel·lió. Els soldats de Franco i els milicians feixistes s'apoderaren de la ciutat i de tot el Marroc espanyol. A fi de produir més impressió a la població, han fet una reorganització total del territori i la nova administració ha estat instal·lada a tot arreu.

En temps normal residien a Mellilla quinze mil homes de tropa; tan sols una petita part ha anat a Espanya. Hom ha allistat sobretot ri-

Execucions en massa. La temença del bloqueig exercit per la flota lleial. El proveïment difícil...

fenya, il·lusionats amb la promesa de jornals de quatre i cinc pessetes. Molts d'ells no han percebut encara el sou, la qual cosa explica els saquejos sistemàtics que en compensació se'ls deixa fer a Espanya.

Si hom manté tantes tropes a la ciutat, és per a fer-hi regnar un règim inaudit de terror i crueltat. Tots els militants en partits republicans o obrers han estat afusellats o assassinats. Els afusellaments continuen a raó de tres o quatre per dia. Els elements del govern foren executats el primer dia. El dijous, 28 d'agost, a les cinc del matí, els rebels afusellaren el general Romerales, antic militar de la regió. Amb els pretexts més insignificants, per venjança personal o per cobardia, els milicians feixistes cometien atemptats o furt a mà armada.

Soldats i falangistes recorren contínuament els carrers i escorcollen els vianants. La població no pot circular d'altra manera que amb els braços enlaire seguits pels feixistes pistola en mà. Cada vint metres han de saludar en feixista els llocs rebels. A la més petita vacil·lació li envien tres o quatre bales... Gairebé tots els dies els feixistes es lliuren a ruidoses manifestacions per a celebrar les victòries anunciades per Ràdio Sevilla i

per la premsa. En explicar-me això, el camarada m'ensenyà dues fotografies de la darrera d'aquestes manifestacions i em comunicà la seva satisfacció de poder confiar-me les per a «Le Populaire».

El proveïment de la ciutat és cada dia més difícil. S'efectua pel Marroc oriental. Malgrat la contribució extraordinària de 200.000 pessetes imposada des del principi de la insurrecció, malgrat l'antisemitisme dels rebels, malgrat les vexacions i crueltats que han hagut de sofrir, cert nombre d'israelites s'ha convertit per lucre en l'auxiliar més constant dels insurgents. Un sol exemple serveix per a demostrar la crueltat i la covardia dels feixistes. Anaren a casa d'una jueva, el marit de la qual pogué fugir, per a regular diners i jotes. Com que ho tenia a Oudjda, la pobra dona ha d'anar-ho a cercar. Els seus fills queden com a ostatges; si ella no torna abans de 48 hores, seran afusellats. De fets semblants se'n produeixen cada dia; solament n'he escollit un dels més significatius.

Els rebels estan proveïts abundantment d'armes i municions. Valxells alemanys i anglesos han desembarcat grans carregaments. Darrerament, un valxell alemany ha portat

bombes per a avions que immediatament després han estat portades a Tetuan.

Els valxells i submarins governamentals bloquegen rigorosament el port i les costes adjacents i els sublevats temen l'efecte que els bombardeigs continuats pugun causar a la moral de la població.

Per a evitar sorpreses nocturnes han estat apagades les llums del port. En canvi, cada tarda les costes del Gurugú — roca que domina la ciutat — són il·luminades. Necessiten, a qualsevol preu, evitar les rebel·lions dintre la ciutat.

Actualment els espanyols i els àrabs estomordits no gosen demostrar cap impaciència. Però a causa de les dificultats de proveïment, els indígenes estan molt descontents.

La manca de provisions i l'escassetat que s'acosta és molt temuda pels feixistes, que procuren apagar les temences de la població.

En aquests moments, els seus emisaris reuneixen a Oran i al Marroc Oriental estocs importants de farina i arròs.

I a la regió de Fez compren tots els rumats venals per a enviar-los a la zona sublevada.

René MARX, a «Le Populaire».

L'actuació del Tribunal Popular

Han estat jutjats tres ex-tinents d'infanteria

Tres ex-tinents d'infanteria compareixen davant del Tribunal Popular: Artur Gotarredona Castellanos, Josep González Fleitas i Eduard Sanfeliu Muñoz. Dos d'ells, d'infanteria de Pedrabais; el tercer, de Seguretat.

Gotarredona i González Fleitas sortiren per ordre del comandant, amb la Companyia de Ruiz Hernández. Aquesta Companyia, com és sabut, anà a la Plaça de Catalunya, pels carrers d'Urgell i Cortes, per trajecte es produïren incidents d'importància, especialment a la Plaça de la Universitat i al xamfrà Rambla de Catalunya - Cortes.

Gotarredona afirma que no manava una força independent i que no va ordenar foc contra ningú. Estigué a la Plaça de Catalunya — a la part alta — i després al Casino Militar, on s'encairava del servei de guàrdia. González Fleitas diu que tampoc no manà força ni ordenà disparar, puix que anava amb la companyia en qualitat d'agent d'enllaç. Va refugiar-se a l'Hotel Colom en el moment de produir-se el tiroteig.

L'altre processat, Eduard Sanfeliu Muñoz, era tinent de Seguretat. Explica que la matinalda del 19 de juliol estava dormint a casa seva, situada al carrer de Balmes. Sentí que passaven forces de l'exèrcit. Va alçar-se del llit, i vestit d'uniforme, baixà al carrer. Preguntà a un guàrdia el que passava. Li ho explicà. Sanfeliu decidí presentar-se a la Comissaria d'Ordre Públic. Però — assegura — el tiroteig va impedir-li-ho. Es refugià a l'Hotel Colom. Sembla, però, que la veritat és que Sanfeliu s'incorporà per pròpia voluntat, a la tropa sublevada i que col·laborà en la seva acció contra les forces lleials.

ELS TESTIMONIS
Només hi ha tres testimonis del fiscal. Són tres sergents d'infanteria. No duen res d'interessant.

Testimoni de les defenses. L'advocat Espallargues respon del republicanisme de González Fleitas. Creu en la innocència dels tinent i diu que eren els capitans els qui duïen la veu cantant en la famosa reunió de la cambra d'estendards de la caserna, a conseqüència de la qual quedaren detinguts el general Sanpedro i el declarant.

Júlia David, Magdalena Alfaro i un agent de policia declaren a favor de Gotarredona.

Seguix la desfilada de dones: Maria Juárez, Maria Serrano, Antònia Farré... Tots declaren a favor de l'ex-tinent Sanfeliu.

MODIFICACIÓ DE CONCLUSIONS

Es suspèn la sessió perquè el fiscal pugui modificar les conclusions. A la una es reprèn l'acte. El fiscal qualifica el delictes de rebel·lió militar, previst en l'article 237 del Codi de Justícia Militar i penat en el següent, circumstància primera.

Les defenses demanen la llibre absolució dels seus patrocinats.

INFORMA EL FISCAL

El fiscal informa. Discurs eloqüent i dens de contingut. Destaca, en primer terme, la reunió de la cambra d'estendards de la caserna. Allà — diu — una vintena d'oficials d'infanteria decidiren, després d'una escena violenta, llançar-se al carrer contra la República. El general i el coronel s'hi oposaren. Foren detinguts. És evident, doncs, que els oficials coneixien a la perfecció el significat del moviment. I que sortiren al carrer. Entre ells, Gotarredona i González Fleitas.

Analitza la intervenció dels processats. Assegura que els dos ex-tinents d'infanteria, un cop al carrer, i sobretot a la Plaça de Catalunya, van fer foc contra els lleials. Sanfeliu ingressà, l'octubre del

1934, a Seguretat. Destinat, el juny del 1936, a Oviedo, no li interessà i preferí marxar, com a oficial d'infanteria, a Larrua. La matinalda del 19 de juliol, trobant-se a casa seva, advertí moviment de tropa. Sortí vestit — sense tenir-hi dret — amb l'uniforme de Seguretat. S'incorporà als rebels, sense moure-se'n fins a ésser detingut la tarda del dimenge. És a dir, no es presentà a l'autoritat legítima a desgrat de tenir temps suficient.

Demana un veredict de culpabilitat.

SE SUSPEN LA SESSIÓ

Es tard. El president acordà suspendre la sessió.

L'INFORME DE LES DEFENSES

A les quatre continua la sessió. Els defensors informen a favor dels seus patrocinats. Afirment que Gotarredona i González Fleitas actuaren en virtut de l'obediència deguda i

NO DISFRESSEU LES CRIATURES!

Vosaltres, pares, no seureu ni més ni menys revolucionaris disfressant els vostres fills de milícia.

A més, un milicià és — ha d'ésser — una cosa massa seriosa perquè hom el vulgui ridiculitzar...

I, més aviat, els pares que disfressen llurs fills es disfressen ells. Hi ha tanta gent que vol treure profit de la guerra des de la re-raguarda!

que no van fer foc, ni un sol moment, contra les forces republicanes. El defensor de Sanfeliu diu que el seu defensat va sortir al carrer disposat a presentar-se a la Comissaria d'Ordre Públic, però que no li fou possible fer-ho en atenció a les gravíssimes circumstàncies. Els tres demanen un veredict d'innocència, o en tot cas una condemna pel delictes de negligència o pel delictes de simple execució.

Una nota del Comissariat de l'Estatge On va Bèlgica?

S'ha de donar una relació dels pisos desllogats

El Comissariat de l'Estatge fa arribar a tots els propietaris, administradors i porters de Barcelona l'obligació que tenen de facilitar a les Oficines d'aquest Comissariat (Plaça de Catalunya, 9, segon, segona) una relació de tots els pisos desllogats amb el preu de cada un d'ells.

L'incompliment d'aquesta ordre ha donat lloc a l'aplicació de sancions, que seguiran imposant-se rigorosament, per tal d'acabar amb els abusos que fins ara venien fent-se.

"Jo immolo la meua vida a canvi de la llibertat de la meua filla..."

Madrid, 24. — El comandant d'infanteria retirat senyor Emilio Bueno, ha tramès als directores de periòdics madrilenys, una lletxa que diu així:

"Muy señor mío: Toda la Prensa, con unánime generosidad que agradezco vivamente, ha publicado las notas que le remitieron la Dirección General de Seguridad y organizaciones sindicales sobre la detención de mi hija, Lourdes Bueno Méndez.

Abuso de la hospitalidad de su periódico, me permito, por medio de él, indicar, o mejor dicho rogar a la persona en cuyo poder se halle mi referida hija, la ponga en libertad pues por sus pocos años no ha causado ningún daño ni político ni personal. Y es claro que se supone no es a ella a quien se quiere hacer sufrir, sino a mí. Y si es así, manifiesto al raptor de mi hijo que, una vez en libertad, yo iré solo y sin armas todas las tardes, de seis a ocho, a «Negrescos», estando dispuesto a acudir en la misma forma en el sitio que se me indique con una simple llamada telefónica.

Si lo que quieren es la vida de un hombre honrado, yo la inmolo voluntariamente a cambio de evitar la vergüenza de hacer sufrir a una criatura inocente y a su pobre madre, a la que la pena le ahoga.

Si el raptor de mi hijo tiene madre, que lo consulte con ella.

Perdon, señor director, por las molestias y le queda muy agradecido, Emilio Bueno."

Un alferes de la guàrdia republicana, processat

Pel Jutjat, especial encarregat de la instrucció del sumari dels passats fets revolucionaris, procedeix a la formació d'una peça separada, contra un alferes de la Guàrdia Nacional Republicana.

Altres obeeix a existir diverses acusacions contra ell, en virtut de certes declaracions rebudes de diverses persones.

PER QUÈ?

¿Per què tants controls de nit, a la ciutat?

¿Per què tants homes armats a les portes de locals d'entitats antifeixistes o sindicals?

¿Per què l'alarma inútil dels xiulets per aturar cotxes?

¿Per què la velocitat incivil de certs conductors que generalment no van en lloc?

¿Per què les zones fosques en els llocs on hi ha establerts Comitès, centres, etcètera?

¿Per què el manteniment inútil de l'anormalitat ciutadana?

¿Per què les vies principals de la ciutat ocupades per la fira ambulants?

¿Per què als mercats falten productes que no haurien de faltar?

Mentre al front falten fusells, mentre els soldats del front no tinguin bones mantes d'abric, mentre en algunes fàbriques falten homes per a produir, mentre la vida del treball no estigui absolutament regulada, mentre a la terra no se sembra, tot això resulta perjudicial, puèril i s'han de donar ordres per acabar-ho.

ment inútil de l'anormalitat ciutadana?

¿Per què les vies principals de la ciutat ocupades per la fira ambulants?

¿Per què als mercats falten productes que no haurien de faltar?

Mentre al front falten fusells, mentre els soldats del front no tinguin bones mantes d'abric, mentre en algunes fàbriques falten homes per a produir, mentre la vida del treball no estigui absolutament regulada, mentre a la terra no se sembra, tot això resulta perjudicial, puèril i s'han de donar ordres per acabar-ho.

¿Per què les zones fosques en els llocs on hi ha establerts Comitès, centres, etcètera?

¿Per què el manteniment inútil de l'anormalitat ciutadana?

¿Per què les vies principals de la ciutat ocupades per la fira ambulants?

¿Per què als mercats falten productes que no haurien de faltar?

Mentre al front falten fusells, mentre els soldats del front no tinguin bones mantes d'abric, mentre en algunes fàbriques falten homes per a produir, mentre la vida del treball no estigui absolutament regulada, mentre a la terra no se sembra, tot això resulta perjudicial, puèril i s'han de donar ordres per acabar-ho.

Per ningú, absolutament per ningú, la guerra antifeixista no pot convertir-se en Xauxa. És amb el sacrifici i amb la severa disciplina de tots com es guanyen les guerres i les revolucions.

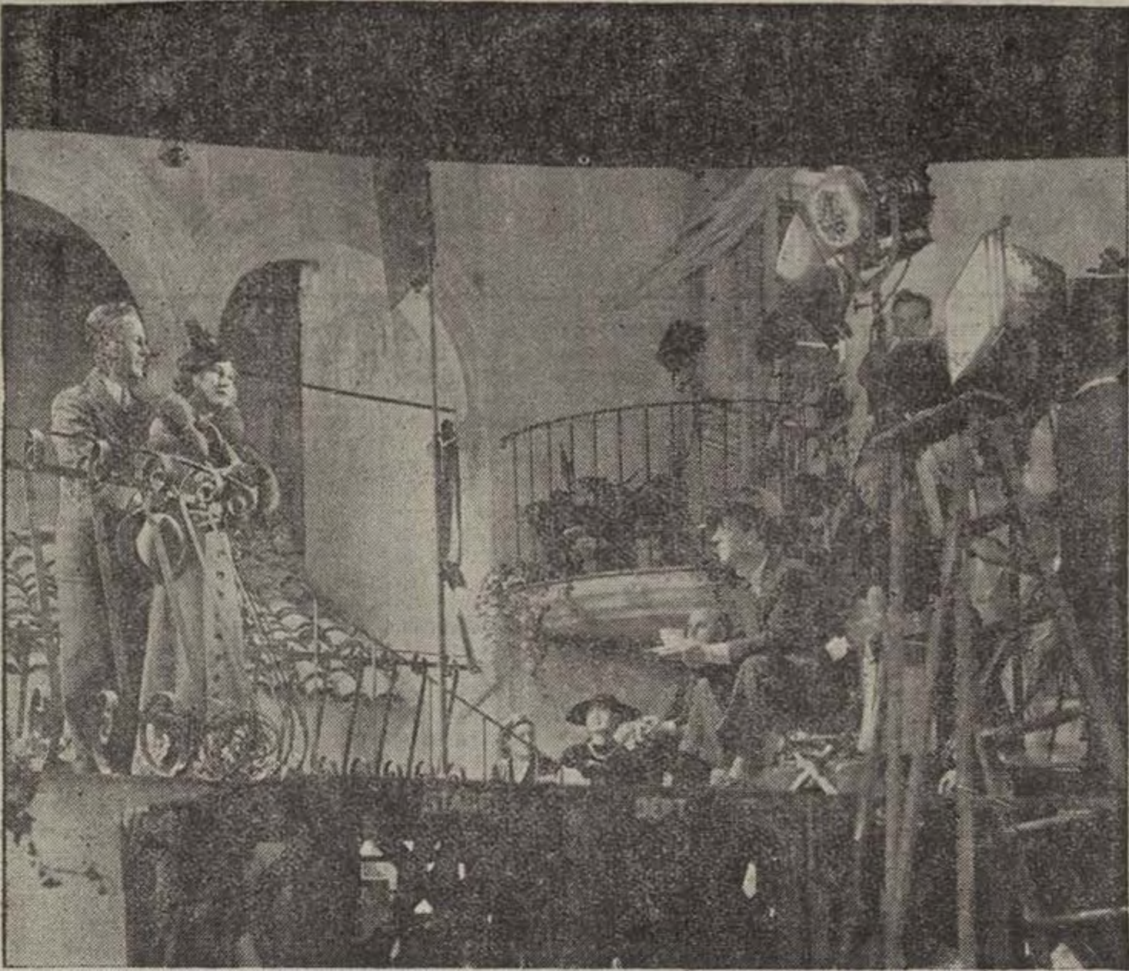
De xirinola ja en feien els senyors feixistes per les terrasses dels hotels de luxe i pels cabarets. Substituir els sarauins no interessa a ningú. Això és alguna cosa més important que un sarau o que un joc de criatures. És la guerra que cal guanyar. Sembla que hi ha algú que no se n'adona.

(DE «LA HUMANITAT»)

Encara queden diplomàtics feixistes

Lió, 25. — El senyor De La Guardia i Ojea, cònsol d'Espanya a Lió, ha presentat la dimissió del seu càrrec.

EN ESCENA

CLADYS SWARTHOUT i JAN KIEPURA assagen una escena de la pel·lícula Paramount "Aquesta nit és nostra" (Give us this night), mentre Alexander Hall, director, pren una tassa de te. La dona del barret negre és Hilda Hopper, professora de declamació dels dos cantants (Keystone)

MANIES DELS ESTELS

Una peça de vestir és el segell inconfundible de l'artista

Diu el refrany que l'hàbit no fa el monjo, però en veure les originals premses que vesteixen els artistes de Hollywood s'arriba a la conclusió que tots els les consideren d'una gran importància per a expressar l'individualitat.

Les excentricitats en el vestir no són sempre de caràcter cridaner, però amb elles s'aconsegueix la identificació de l'actor i l'expressió dels sentiments d'originalitat i independència que li són tan necessaris. Deixant a part l'americana camaleònica de Bing Crosby i la camaleònica de Jack Oakie, la colònia cinematogràfica ofereix una varietat interminable de capris en el vestir.

L'americana de Bing ha estat comentada en moltes ocasions. El model és original del propi Bing i el seu aspecte i forma el delaten a cent passos de distància. La roba té més colors que l'arc de Sant Martí. No fa molt uns lladres robaron l'automòbil de Bing i el primer que feren fou llançar l'americana que havia quedat en un dels seients.

La camiseteta d'esport d'Oakie és tan coneguda com el seu amo. Jack ha deixat de posar-se-la amb el seu smoking, com solia fer en altres

èpoques; però durant el dia no se la treu de sobre.

Altres membres de la colònia cinematogràfica vesteixen certes premses que, sense que siguin tan conegudes, no careixen d'originalitat. Un exemple és la corbata de Herbert Marshall. En ella estan representats els colors del regiment al qual pertanyia Marshall durant la guerra. Parlant amb Gertrude Michael, la seva col·laboradora en «Cares oblidades», Marshall declara que tenia més d'una dotzena de corbates idèntiques i que eren les úniques que portava durant el dia.

Gary Cooper té una americana de caça que l'acompanya en tots els seus viatges i excursions. Recentment, Cooper sortí de càrrega i havia recorregut més de cinquanta quilòmetres amb el seu automòbil quan es dona compte que s'havia oblidat l'americana. Sense pensar-s'hi ni un minut, Gary retrocedí en busca de tan imprescindible prenda.

Els amics de W. C. Fields tindrien dificultat a reconèixer-lo al prescindi del seu bastó. En realitat, no li fa cap mena de falta, però no suït mai sense ell. La seva nombrosa col·lecció li permet sortir als escenaris de «Rosella» amb un bastó diferent cada dia, mentre dura el repertori.

La idiosincràcia de Fred Mac Murray es manifesta no tant en allò que porta com en el que deixa de portar. Fred avorixeix les sabates, i

Fred Astaire i Ginger Rogers els artistes de més "taquilla"

D'acord amb l'enquesta del «Hollywood Reporter» —la revista gremial més prominent de Hollywood— els exhibidors nord-americans han nomenat, per majoria de vots, Fred Astaire i Ginger Rogers com els artistes més valuosos de l'època pel que fa referència a la taquilla...

els seus companys, que conciben aquesta mania, no s'estranyen de veure'ls passar descalçats durant la filmació de «Concertina», la seva recent pel·lícula.

Georges Raft i Sir Guy Standing són dos superestrelles pel que es refereix al seu vestuari. Sir Guy posseeix un capell vell sense el qual no s'atreveix a presentar-se davant la càmera. Encara que sol sigui en breus segons, Sir Guy ha d'aparèixer amb el seu capell en cada una de les seves pel·lícules. Raft es fa cosir una butxaca especial en cadascun dels seus vestits, en la qual guarda una moneda de cinc cèntims que ha conservat des de la seva infància. Sense aquesta moneda, Raft es veuria perdut.

Charlie Ruggie vesteix una americana de vellut entre escenes de les seves pel·lícules i sempre que treballa en la seva finca.

Henry Fonda, el jove actor que tant de renom ha agafat recentment en el film «Viure a la llum», té un parell de sabates que són part indispensable del seu vestuari. Com Harold Lloyd, Fonda insisteix a portar les sabates en alguna de les escenes de les seves pel·lícules.

Terol, sota el terror

Un condemnat a mort fa interessants simes declaracions

LES MONGES VAN AMB "MONO" I FUSELL I LES ESGLESIES ESTAN FORTIFICADES AMB CANONS I METRALLODORS

Benvingut Soriano, de 22 anys, raïoler de Terol, escapat quan l'anaven a afusellar, ens ha donat amb totes les garanties de veritat que el dia 12 de juliol, 7 dies abans del moviment faccios, el governador civil de Terol donà ordre de clausurar tots els sindicats. Al dia següent, la guàrdia d'assalt que vigilava aquells locals escorcollà tots els socis que n'havien sortit i els empresonaren. Eren uns 60.

En vista del caos que anaven prenent les coses, amb motiu de l'arrestament dels facciosos, l'esmentat governador va ésser invitat pel comandament militar perquè deixés aquell lloc, per a la qual cosa el sobornaren amb tres milions de pessetes i l'acompanyaren a Saragossa en auto, on en arribar l'afusellaren i li repregueren aquella quantitat.

Els 60 presoners, dels quals formava part el nostre entrevistat, foren tancats en una sala interior d'un convent, amb la prohibició absoluta de parlar-se. Havent passat un aeroport lleial que matà cinc individus de Terol, el comandant donà ordres que per cada un, es matessin cinc dels presoners, motiu pel qual sortiren del grup 25 homes degudament escortats; se'ls féu cavar la fossa per ells mateixos, davant el cementiri, i en ella caigueren, en donar amb l'abastament del sabre, el senyal de foc.

Conta Soriano com certa matinalda, a les quatre, els feren sortir per la capital, amantillats, i els feren borrar amb la llengua les pintures i cartells d'Esquerra i C. N. T. enparats a les parets dels dos edificis de les eleccions del febrer; quan aquests no eren assequibles per l'alçada, els feren pujar a una escala, així amantillats, i com que no podien agafar-se, quan perdien l'equilibri, queien forçosament, i l'un darrera l'altre tots hi passaven.

En tenir notícia de l'aproximació de les tropes lleials, els rebels decidí en liquidar els presoners afusellant-ne a cada dia, per ordre de l'armament a la presó, o sigui al convent de monges per a això utilitzat. Soriano ens diu que aquestes anaven vestides amb mono i armades amb els militars.

Arribà el torn d'afusellament del nostre amic i hagué de sortir camí del cementiri amb quatre companys germans, però Soriano, per influència del seu ex-patró, fou separat del grup i li proposaren de perdonar-li la pena de mort si prometia prendre les armes contra la República. Diu que per tal de salvar la vida ho faria tot, i dos soldats l'acompanyaren a casa seva a canviar-se la roba que feia dos mesos que portava.

Quan estigué sol a l'habitació, Soriano saltà per la finestra, i hores enrere, corregué fins a trobar el riu. Riu avall, nedant i amb certes dificultats, al cap de tres hores, arribà a un mas que ostentava la bandera roja. Allí demanà un tros de roba vermella per a fer-se una bandera amb un pal i marxà cap a les files lleials per a presentar-se al Comitè de Torrebaja, que li féu un document que li permeté anar a València; passant per Ars, l'hagueren d'auxiliar, perquè arribà extenuat. A València posà un dia a casa d'un amic i en una camoneta vingué a Barcelona.

Ens conta que Terol està en un terror alt, que té moltes esglésies

actualment fortificades, amb metralladores emplaçades als campanars i a l'interior. Diu que aquestes esglésies estan minades per tal de comunicar-se subterràniament.

Els asilats, vells, i fins les criatures de la Casa de Caritat, han estat obligats a vestir mono i disparar contra els lleials.

En una reunió de la C. N. T. em-

presonaren 50 dones, algunes amb criatures; sembla que la meitat foren afusellades, set d'elles amb llurs fills petits.

El tercer avió que passà per Terol tingué la dissort que una bala li reventés el dipòsit de la benzina i hagué d'aterrar. Hi anaven el pilot, un tirotejador i un advocat d'Esquerra Republicana de Catalunya.

En fer-los presoners, els anunciaren que els matarien; el tinent contestà que de la seva vida no en disposarien els feixistes, i, traient-se el revòlver, es suïcidà. Els altres dos foren afusellats a la porta del cementiri.

Els facciosos trobaren sis bombes en l'esmentat avió i les posaren sota el pont de la carretera de València, de manera que en explotar volassin les tropes lleials a llur pas. Però un milicià que amb una prisma s'observava l'operació, manà la incautació d'aquelles bombes i l'afusellament dels tres feixistes que les havien posades, els quals estaven amagats en una casa prop del pont, per tal d'efectuar l'explosió convinguda.

Conta Soriano que els burgesos de Terol paguen la beguda a les tropes i guàrdia civil, per tal d'emborratxar-los, i a l'hora del combat els situen entre els feixistes per a impedir el sublevament, ja que són molts

els que passen al camp lleial quan poden.

El dia 3 al matí, prop de Campllong, una boira espessa va cobrir un atac dels nostres en el qual 250 milicians lleials van lluitar contra 90 facciosos i els feren 300 baixes; uns quants soldats es passaren a les nostres files durant aquest combat.

Ens ha donat moltes barbaritats referents als saquejos i mals tractaments que fan als obrers i a les cases pobres i de camperols, ja que els prenen tot el bestiar, robes, diners i tot quant tenen; en canvi, tenen moltes atencions per les riques propietats. El refinament sàdic dels rebels queda demostrat en el cas següent, que hem de divulgar. A Vil·la, on Soriano es refugià, sentí explicar el cas que relatem, i que causà la indignació de tot el poble.

A l'hospital hi havia un obrer minaire al qual havien tallat les dues cames i un braç, a causa d'un desgraciat accident de treball. En saquejar-lo els feixistes que aleshores obrer pertanyia a la C. N. T., el van treure de l'hospital, el posaren al bell mig de la carretera i amb pedres construïren entorn d'ella una barricada, i l'enterraren en vida.

Aquest fet no admet comentari, sinó el grau màxim d'indignació contra la salvatgeria, pròpia dels militars espanyols i d'un feixisme absurd i inhumà.

mirador discret

L'EXPOSICIÓ D'ART CATALA, A PARÍS

Els companys Adolf Armengod i Enric Moneny sortiran el propi divendres cap a París, delegats pel Consell de les Belles Arts i Arts A-

plicades (Generalitat de Catalunya, C.N.T. i U.G.T.) per a ultimar els detalls d'organització i muntatge de l'Exposició d'Art Catala a París pro Victimes del feixisme.

El Consell de Belles Arts i Arts Aplicades

Les representacions que ostenten els membres que componen el Consell de Belles Arts i Arts Aplicades, són les següents: Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Barcelona,

C.E.N.U. Francesc Gail (pedagogia); C.N.T. Enric Moneny i Lluís Alsina (dibuix i decoració respectivament); U.G.T. Camps-Ribera i Adolf Armengod (pintura i escultura respectivament); F. P. Torras Clavé i Jaume Mercadé (arquitectura i bells oficis respectivament).

Una interessant exposició de cartells

El Comitè Central del Segell Pro Infància fa arribar que encara continua oberta l'exposició de cartells presentats al Concurs que aquesta Institució organitza amb motiu de la propera IV Campanya.

Els cartells presentats, en nombre de 131, estan exposats a les Galeries Lalestanes, Cortes, 613, i el públic pot visitar-los lliurement, de deu a una i de quatre a set.

Concert per l'Orfeó Martinenc

L'Orfeó Martinenc, sota la direcció del mestre Bócor, donarà un concert a l'Hospital de Sang instal·lat al Palau de Romania, de l'Exposició, diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda. Hi col·laborarà, també, la lliederista Dolores Torrentó.

AJUDEU LES VÍCTIMES DEL FEIXISME!

DONATIUS INGRESSATS AL COMITÈ CENTRAL DE LES MILÍCIES

... Suma anterior. 3.234.426,73 Ptes. Comitè Antifeixista de Baga, 1.418; Esperanza Casé, 5; Maria Pulsa, 5; Gumsind Fernandez, 5; Tomasa Serra i l'Àcia, 2; Josep Lobet, 5; Valentin Flores, 6; Francesc Viscain, 5; P. R. 5; Elisa Rubio, 2; Gregori Alonso, 5; Sixt Martí, 5; Josep González Garzon, 5; Comissaria General d'Ordre Públic, 2.055; Un anarquista, 100; Dolores Aparicio, 5; Dolores Gibert, 5; Agneta Monteny, 5; Josep Sánchez, 5; Soletat Gil, 5; Benedito Rubio, 5.

Dolores Barido, mare d'un milicià, 5; Victori López, 10; Carme Soriano, 5; Isidre Matas, U.G.T., 47; Salvador Casacuberta, 96; Salvador Casacuberta, 85; Salvador Casacuberta, 123; Vilà Jané, 34; Antoni Estruc, 410,50; Batlló i Cia, 118; Vidua de F. Jané, 11; Salvador Casacuberta, 18; Salvador Casacuberta, 40; Guillem Rabel, 79; Andreu Llambies, 71; Salvador Casacuberta, 40; Vilà Jané, 18; Salvador Bernad, 18; Salvador Casacuberta, 13; Salvador Casacuberta, 36; Huelva i Lázaro, 5; Ramon Julià, 201,50; Ferrer Bernades, S. A., 192; Andreu Serdano, 44,60; Francesc Gual, 43; Vidua de F. Cardona, 108; Salvador Casacuberta, 54; Josep Fontanals, 60; Batlló i Cia, 192,60; Salvador Casacuberta, 40; Manufactures Banús, 2,025.

Vila Rovira, 10; Joan Part Corrao, 218,50; Vidua Vicenç Vinyals, 158; Salvador Casacuberta, 66; Salvador Casacuberta, 30; Teresa Beltran Casacuberta, 10; Comitè Milícies Antifeixistes de Sant Feliu de Guíxols, 10,000; Agneta Vera, 2; Un milicià, 5; Agneta Franco, 5; Un milicià, 5; Joana Aledó, 3; Eduard Gómez, 5; Sindicat Obrers de Vil·lafranca, 1.394; Treballadors i Dependents

d'ambdós sexes de la Unió Cooperativa de Barcelona (sisè lliurament), 900,20; Fàbrica Setmanat Textil, 459; Un milicià, 5; Pere Solaz, 50; Teresa Mateu, 5; Maria Gela Martínez, 5; Dolores Solà, 5; Teresa Fusté, 2; Agneta Vall, 1; Josep Sancho, 5; Felisa Claveria, 10; Sindicat Oficial Diversos de Moyà, 400.

El milicià Antoni Nicolás, 10; Elisa Muñoz, 5; Maria González, 5; R. Vicenç Miralles, 5; Joaquina Rubio, 2; Maria López, 2; Manuel Biel-se, 7; Jordi Ardanui, 5; Joaquina Raurich, 5; Jerònima Riera, 3; Encarnació Gutiérrez, 5; Joaquina, 5; Consol López, 5; A. B., 10; Matilde Anón, 5; Un milicià, 1; Una companya, 2; En memòria d'un milicià, Ignasi Lasheras, 5; Carme Arbo, 5; Ramon Fons, 5; Antònia Sánchez, 5; Francesc González, 5; Un milicià, 4; Miquel Feliu, 2; Antònia Prada, 10; Carme Guirjarro, 3; Carme Garolera, 5; Patro La Justícia, 10; Maria Joaquina Pérez, 10; Sofia Chantone, 5; Concepció Vidal, 5; Concepció Nebot, 5; Anna Maria Ery, 5; Miquel Andreu, 10; Una dona, 5. Suma i següent: 3.254.364,78.

Per tal que les robes que siguin lliurades voluntàriament per a abric dels companys que són a front, siguin degudament desinfectades, aconsellem que siguin lliurades al Parc Central de desinfecció, situat al carrer de Cerdanya i Lluís, tota vegada que l'esmentada dependència té material i lloc adient per a aquest servei.

DONATIUS REBUTS A L'OFICINA DELS SERVEIS CENTRALS DE GOVERNACIÓ

Suma anterior: 1.035.171,90 ptes. Treballadors de la Casa Corbera i Pons, S. A., 150; Obrers de la casa Puiggròs, U. G. T., (setè lliurament), 285; E. G., 10; Ajuntament de Pachs, 50; Subscripció pública de Pachs, 313,20; A la memòria de Maria Cullerà Aguilera, 90; Associació Nacional d'Agents d'Assegurances de la U. G. T. de Barcelona, 761; Monclús i C., 100; Ajuntament de la Roca, 700; Subscripció pública de la Roca, 1.039,29; Ajuntament de Figueras, 300; Recepta setmanal del Club-Juile-Blues, 35; Ajuntament de Sant Guim de la Plana, 100; Comitè de Sant Guim de la Plana, 100; Subscripció pública de Sant Guim de la Plana, 308,75; Ajuntament de

Sant Cugat del Vallès, 500; Ajuntament de Sant Jordi Desvalls (subscripció pública), 746,65; Ajuntament de Madremanya, 100; Subscripció pública de Madremanya, 400; Ajuntament de Sant Llorenç d'Hortons, 200; Subscripció pública de Sant Llorenç d'Hortons, 769; Subscripció pública de l'Ajuntament de Bescanó, 188; Subscripció pública de l'Ajuntament i Festival organitzat pel Comitè de Lliniana, 1.157,45; Ajuntament de Ruidoms, 1.350; Quantitats rebudes per gir postal en els dies següents: 4 de setembre, Ajuntament de La Nou, 300; 4 de setembre, Ajuntament de Sant Mori, 500; Ajuntament de Basella, 100.

Ajuntament d'Alió, 500 pessetes; Ajuntament de Foradada, 250; Ajuntament de Batea, 583; Ajuntament de Tàrragona, 198,75; Ajuntament d'Oria, 100; Ajuntament de Ribes, 223,65; Ajuntament de La Febró, 57; Ajuntament de Mollet de Figueras, 300; Ajuntament de Palau-Salut, 298,30; Ajuntament de Vilamajor, 404; Ajuntament de Sant Miquel de Cadells, 100; Subscripció de personal lliurat per l'habilitat de la Secció tècnica-administrativa del Departament de Finances de la Generalitat, 309,50; Subscripció pública de l'Ajuntament de Canvelles 243,50; Antoni Sili, 30;

Sisè lliurament dels obrers de la U. G. T. i Ràdiom de la casa Fills de Mier Rubin, Bigatà i Cia, 446; Subscripció pública de l'Ajuntament d'Esperó de Cardós, 60; El personal dels Laboratoris Antoni Feliu, del carrer València, 293, 487; Josep Tardes, 26; Subscripció pública de l'Ajuntament de Rosquera, 228,60; Ajuntament d'Arbeca, 200; Ajuntament de Sant Jordi Desvalls, 200 pessetes.

Suma i següent: 1.056.082,40 Ptes.

Ha estat victoriosament rebuïjat un avanç de l'enemic sobre Eibar

Bilbao, 24. — El dimarts va entrar per primera vegada en foc el regiment número 1 de Baracaldo. Això corregué amb motiu d'una intensa acció dels facciosos que intentaven apoderar-se al front guipusco d'unes altures a Esguizar, des de les quals dominaven Eibar, principal objectiu dels seus atacs. La batalla fou dura. Els elements lleials es principal contingent dels quals el componien els brans soldats baracaldesos, sortiren al seu encontre i es va entaular una dura lluita que es mantingué des de les primeres hores del matí fins a entrada de foc.

Tots els esforços de les forces feixistes resultaren inútils. Una i altra vegada foren rebuïjats. Hi hagué intensíssim foc d'artilleria, metralladores i fuselleria. Cap dels nostres lluitadors va sentir la menor vacil·lació, i així fou que l'atac dels nostres enemics va servir perquè les forces governamentals milloressin llurs posicions i fessin recular els insurrectes.

L'ambé es mantingué intens foc d'aviació. Els aparells enemics realitzaren incursions constants a les nostres files i les bombardejaren, però els danys solers per ells foren majors. Les forces que els enemics del regim havien concentrat al nostre front eren més considerables, i per això el bombardeig de la nostra aviació fou molt més elàcic i els nostres aparells els causaren enormes baixes. Gairebé cap dels projectils llançats es perdé. En totes les ocasions tornaren blanc.

Un avió lleial atacà dos camions que marxaven amb forces per mantenir l'atac enemic. De resultes del bombardeig els dos cotxes resultaren destruïts i les baixes que experimentaren foren enormes.

Torna a assegurar-se l'assassinat de Garcia Lora

Madrid, 24. — Des del front de Granada, diu un cronista de guerra que ha estat confirmat l'assassinat de Frederic Garcia Lora. Aquest es refugià a casa d'un amic, al qual li fou imposada una multa de vint-i-cinc mil pessetes.

La crida de la casa, delata a l'assassinat d'aquest. Un grup de fauconniers acudí a la casa, va detenir l'assassinador i el portà al cementiri on Garcia Lora fou assassinat.

PEL·LÍCULES

La Passonària de retorn de França

"Els francesos saben que la nostra victòria serà l'aixafament del feixisme mundial"

s d'homes i dones s'han ofert a venir a lluitar al nostre costat

Madrid, 24. — Dolores Ibarruri, «Passionària», al seu retorn de França ha fet manifestacions a un periodista sobre les seves impressions de la veïna República.

El poble francès —ha dit— comprendre perfectament el caràcter de la nostra lluita, des dels primers moments. Els francesos saben que la nostra victòria serà l'aixafament del feixisme mundial i que pel contrari, el triomf del feixisme seria un veritable perill per al món.

El proletariat francès segueix amb viu entusiasme la nostra lluita, reaptant diner a favor de les forces lleials al Govern de la República i redacta resolucions dirigides al Govern francès, demanant que sigui abandonada la neutralitat.

La delegació espanyola, de la qual he format part, fou acollida amb gran simpatia a tot arreu i les personalitats franceses amb les quals he canviat impressions, ens prometeren ajudar en tot moment els legítims desigs d'Espanya.

Ju he rebut gran nombre d'una nitia amonament-me de mort si no abandonessi definitivament el servei de la República Francesa. I finalment, l'organització «Oreus de Foca», d'una manera oficial, em donà una carta cominçant-me a abandonar França. En publicar-se aquestes notícies a la premsa d'esquerra, es multiplicaren les mostres d'adhesió de les quals ja érem objecte.

Els obrers de les fàbriques d'automòbils «Renault» han construït dos camions i una ambulància, que ja han degut arribar a Espanya. Ells es proposaven, a més, trametre aquests vehicles plens de material sanitari.

En una fàbrica de canons es comprometeren a construir deu canons de 81 mm. i trametre cinquanta mil obusos.

Tot el món confia en el valor i en l'heroisme del nostre poble. Milers d'homes i dones s'han ofert a

venir a lluitar al nostre costat per la causa de la llibertat.

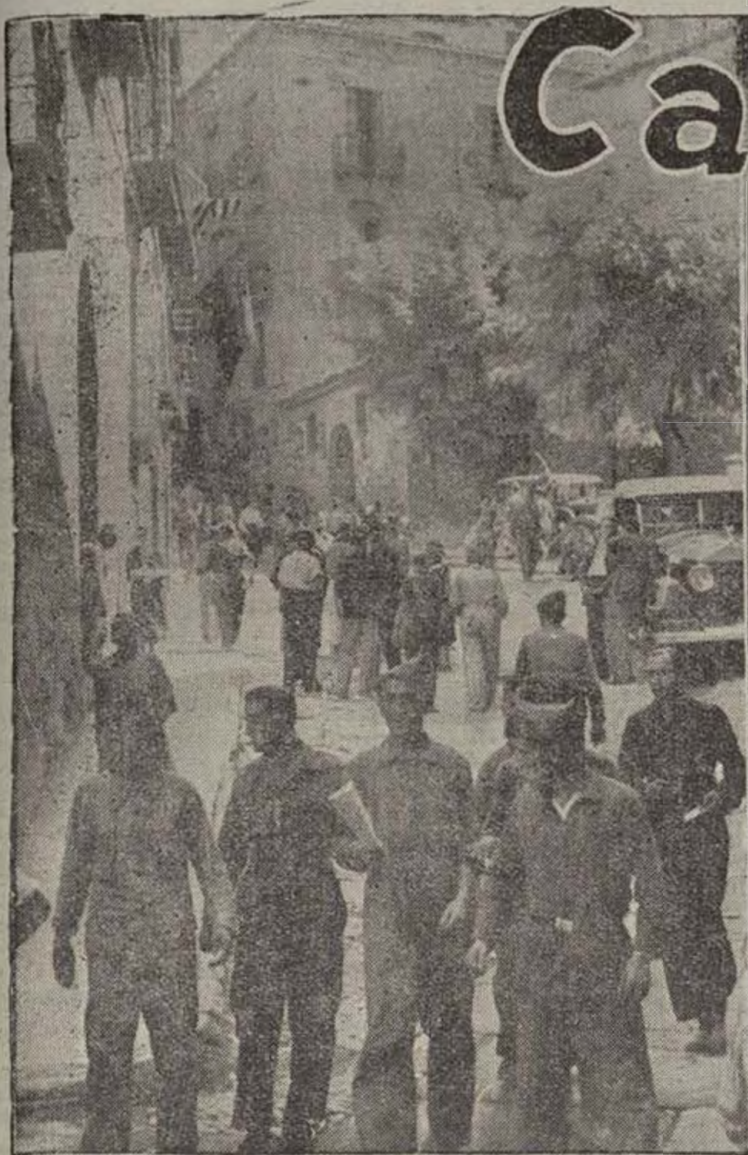
En un carrer cèntric de París foren coneguts per un grup de nens, els quals donaren visques a la nostra causa i cridaren «Avions per a Espanya». Aquest fet em produí una profunda emoció.

He retornat abans que els altres delegats —ha acabat dient Dolores Ibarruri—, perquè el nostre treball a París havia acabat i es retardava el viatge a Anglaterra. A mes, temia que al personalment no em deixessin entrar a la Gran Bretanya.

«EN GINEBRA VAN A OCUPARSE LOS REPRESENTANTES DEL MUNDO DE LA GUERRA CIVIL ESPANOLA. ESPERAMOS QUE LA SOCIEDAD DE NACIONES HARA HONOR A SU RAZON DE SER CONDENANDO EL MONSTRUOSO PACTO DE NEUTRALIDAD, QUE ES UN PACTO CONTRA EL LEGITIMO GOBIERNO DE ESPANA. CANADA ESTA BATALLA, VENCIDO EL PACTO, LA VICTORIA SERA COSA DE POCO TIEMPO. SI LA DEMOCRACIA EUROPEA ESTA CON NOSOTROS, COMO LO VIENE DEMOSTRANDO DIA A DIA, RATIFIQUELO OFICIALMENTE ANULANDO UN PACTO ANTIDEMOCRATICO, ANTITUJRIDICO EN PUGNA CON EL ESPIRITU DE LA SOCIEDAD DE NACIONES.»

(De «Heraldo de Madrid»)

Catalans a Alcanyic

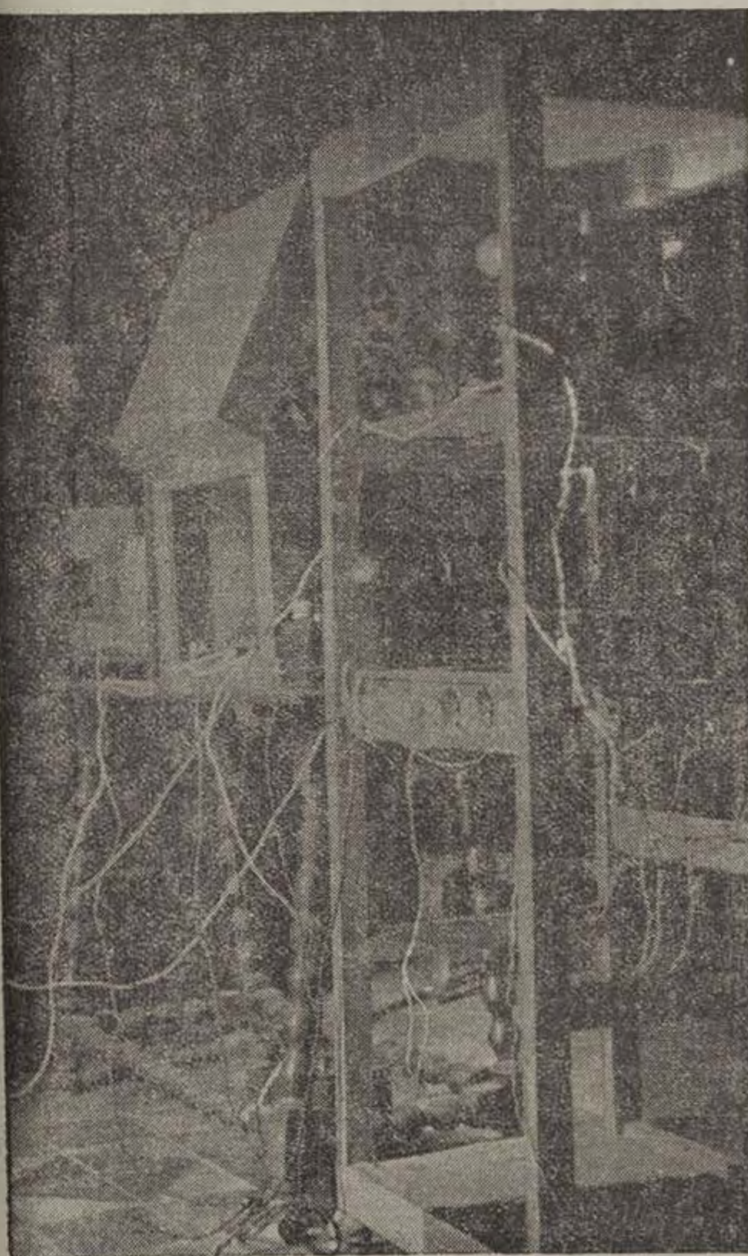

Un altre grup de telegrafistes passen pels carrers. Demà es jugaran la pell per tal que puguem saber més ràpidament noves dels amics que lluiten...

Un grup de telegrafistes dels que treballen anònimament al front, amb el seu cap Ricard Escrig (X.)

L'emissora de ràdio Els telegrafistes al front

L'estació emissora. Un esforç considerable de la nostra gent en terres aragoneses...

perquè tinguessin condicions més aptes per anar al front, ja per ésser els més joves i amb menys responsabilitats a ciutat, ja per ésser més útils.

Van marxar amb la columna que comanda Durruti.

A penes arribats a la línia de foc, ja intervingueren.

Les comunicacions telefòniques i telegràfiques estaven tallades. A Barcelona, era impossible saber res de les forces que estaven batent-se contra els feixistes.

Al front, no hi havia manera d'estar en contacte amb la rereguarda.

Quan mancava una cosa, el que fos, calia agafar un auto, fer uns centenars de quilòmetres, gastar gasolina i perdre temps.

Els telegrafistes entraren en acció. En menys de trenta-hores establiren una línia provisional des del quarter general de la columna a Lleida.

I començaren tot seguit a aparlar les línies destroçades.

Pujaren a dalt dels pals, per tal de muntar de nou els fils telegràfics i telefònics.

La metralla els xiulava a les orelles i alguna bala fins i tot es clavà a la fusta, ben prop de l'home. Però cap d'ells va rebre ni una ferida.

A la mateixa línia de foc, per tal de posar en contacte les avançades amb la direcció, establiren telegrafs i telèfons de campanya.

I després, distribuïren per tot el front aparells de ràdio.

I ara, darrerament, han muntat l'emissora.

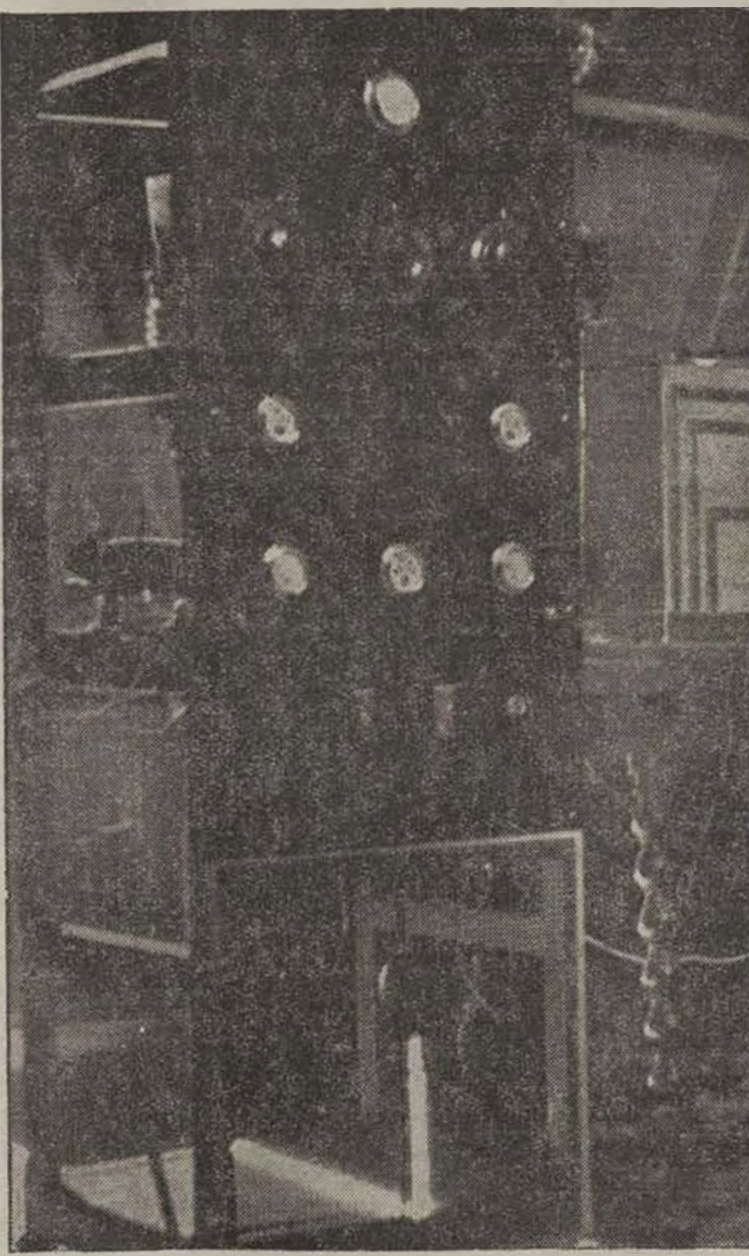
A Barcelona, males llegendes, començaven a fer córrer que les forces de les columnes Macià i Companys havien estat desfetes. Les més grans enormitats, que anaven envaint la tranquil·litat de la ciutat.

I es decidí establir l'emissora. Es cridà l'equip de telegrafistes, i en pocs dies estigué a punt de funcionar.

Cada dia, d'onze a una, i de quatre a set, llança sobre els milicians ordres, consignes i optimismes, i sobre els rebels, noves certes, advertències i pesimismo.

Els vint-i-tres telegrafistes, abans d'entrar en foc, es reuniren i elegiren un cap: Ricard Escrig, que fins aleshores era el responsable del servei telegràfic de la Generalitat.

Un dia, Escrig anava sol a inspeccionar unes línies. Conduïa el mateix el cotxe lleuger del grup, un «Crysler» ràpid. S'endinsà per la carretera i quan estava a tres quilò-

El quadre de comandament. Des d'aquí hom diu la "veritat" a tothom. Quina ràbia per als feixistes!

metres de Belchite s'adonà que es trobava més enllà de les primeres trinxeres enemigues.

—Vaig passar un paníc com mai — explica. — Penseu si m'arriben a pescar. Van començar a trossejar-me, però sense gaire punteria. I més de pressa que mai no hagi anat, vaig arribar a les nostres posicions. Per cert, que els milicians de poc em fo-

raden, perquè jo no portava cap senyal-distintiu a l'auto.

El grup no s'ha limitat a fer treballs tècnics.

En el primer avanç sobre Saragossa, tot just entrades les columnes catalanes en terres d'Aragó, els telegrafistes varen formar a les avançades i van ésser els primers a trepitjar els carrers de Bujaraloz, amb el fusell a punt de disparar.

També han participat en una audaç acció, de la qual ha parlat tota la premsa. Varen constituir l'avangada de les forces que va copar una columna enemiga de quasi dos mil homes. Van travessar l'Ebre i van ésser els primers a plantar una bandera vermella a l'altre costat de la ribera.

A Plana, l'artilleria enemiga, una matinalada, es dedicà a molestar la casa on estaven instal·lats els braus telegrafistes. En tres hores, llançant sobre l'edifici cent set canònades justes. Un xicot ros, que és el més tranquil·la de la colla, s'entretingué a anar-les anotant...

Així són aquests telegrafistes barcelonins que treballen en ple front, perquè els qui estem tranquil·lament i reposadament a rereguarda, puguem donar-nos la satisfacció de llegir les victòries als diaris, i perquè les famílies dels milicians que estan al front puguin saber noves seves...

J. P.

DEMA:

Darrer reportatge: LES COMISSARIES - UN DIARI - EL CAFE - "ELS SEGADORS" - VISCA ALCANYIC! - RETORN

Des del nostre automòbil, camí d'Alcanyic. Un poble qualsevol de rereguarda, unit als del front pel telèfon i el telègraf...

Defensa de les gallines

Angel Ossorio publica, a «Ahoras», el següent atíladíssim —com tots els seus— article:

«Con encanto y fruición —sin la menor mácula de índole gastronómica— venía yo leyendo en los periódicos:

«Del pueblo A van para el frente dos mil gallinas, generosamente donadas.»

«Los vecinos de B remiten seis mil gallinas para el abastecimiento de Madrid.»

«El batallón C acaba de recibir un regalo de mil gallinas.»

¡Pruebas magníficas de solidaridad, de fervor y de desprendimiento! ¡Todos hermanados, sin que nadie se preocupe de su conveniencia personal! ¡El dinero no significa nada! ¡Renuncie cada cual a lo que tenga para atender a los demás!

De repente se enturbió mi alegría. Empecé a escuchar a las señoras que escaseaban los huevos y que su falta constituía un verdadero problema, especialmente para el cuidado de los niños y de los enfermos.

Llegué a preocuparme, y consulté a personas peritas, como naturalistas y zoológicos, para que me dijeran si sería posible que, acabándose las gallinas, siguiera habiendo huevos. Unánimemente me contestaron que no, y que, aun no habiendo llegado a esclarecer qué fue antes, si la gallina o el huevo, el estado actual de la ciencia permitía asegurar que no cabía esperar huevos después de muertas las gallinas.

El día que aumenté mi erudición con el descubrimiento de esa verdad, no dormí. Toda la noche me dió vueltas la cabeza.

Con tanta generosidad gallinácea, ¿no estaríamos incubando un verdadero desastre?

¡Magnífica esta España nuestra! Todo en ella es corazón o ímpetu, improvisación y sacrificio, abnegación y descuido.

La raza es así, y hay que contar con su idiosincrasia. Además, sería injusto negar que a pesar de tan raras características, hacemos cosas grandes. Pero ¿no convendría, conservando lo que esa irreflexión tiene de bueno, alternarla con unas medianas dosis de meditación y de prudencia? Un ejemplo: Siempre nos hemos enamorado del general que ase bate como un león, que amarcha el primero al frente de sus soldados, que gritaba antes «¡Santiago, y a ellos!», y ahora, «¡Adelante, camaradas!». Excelente es todo eso, y muchas veces, provechoso. Pero quizá rindiera mayor eficacia y ahorrara más sangre un general que, con buen conocimiento de la geografía y del movimiento de masas, calculase, punto por punto, las operaciones, aunque renunciase a una muerte espectacular que fuese su gloria... y la ruina de sus tropas.

Otro caso: El día que se inició la sublevación bastó el coraje de unos grupos inermes y desprevenidos en Madrid y en Barcelona para sofocar la insurrección y salvar ambas ciudades. ¡Brava página fué aquélla! No obstante, todos hubiéramos preferido que un Gobierno previsor —ya que la conjura se fraguaba a la vista de todo el mundo— hubiera publicado el día 10, o el 12, o el 15 de julio, un decreto muy chiquito, limitado a decir: «Queda disuelto el Ejército español. Los soldados se marcharán a sus casas.»

Así en todo. En Extremadura estamos derrochando heroísmo. ¡Gloria a los héroes! Pero España hubiera ganado muchísimo más si alguien hubiese recordado que existe un camino fácil y cómodo de Sevilla a Madrid y hubiese estorbado su recorrido.

No hay que renunciar a las excelencias del valor personal. Lo que propongo es que se tome también en cuenta que el cerebro sirve para algo.

Nos comemos todas las gallinas, renunciando, para el día siguiente, a las gallinas mismas y a los huevos. Matamos todas las vacas y todas las terneras, a sabiendas de que nos quedaremos sin carne y sin leche. Dilapidamos en la ciudad armas y municiones que hacen falta en el frente. Dejamos desatada la imaginación con agravio de la verdad, y así no nos damos cuenta de nuestra verdadera situación.

Cuanto apunto es resultado de la fe. Indudablemente, sin fe, no cabe acometer ninguna empresa. Lo primero es la fe. Mas la Iglesia enseña que «fide sine operibus mortua est». Lo que en traducción libérrima quiere decir: buena está la fe, pero no le van mal unas gotas de buen sentido.»

Consignes

Partit Socialista Unificat de Catalunya (U.G.T.)

CAMPEROLI

Hi ha milers d'homes en atur forçats a cultivar les terres abandonades. Si la terra és teua, per què no la cultives?

CAMPEROLI

Que no quedí un sol pam de terra per cultivar. No oïssim blat, llegums, fruites, ramaderia...

CAMPEROLI

Ningú no ha d'estar parat. Els nostres camps són fèrtils. Recullí-los ràpidament les collites, i s'embra aviat. Cada tres del nostre camp és, també, una trinxera.

CAMPEROLI

El feixisme vol robar-te el que et pertoca per dret. Vol fer-te novament esclau dels terratinents.

CAMPEROLI

Defensa la teua terra amb el fusell o amb el teu treball.

CAMPEROLI

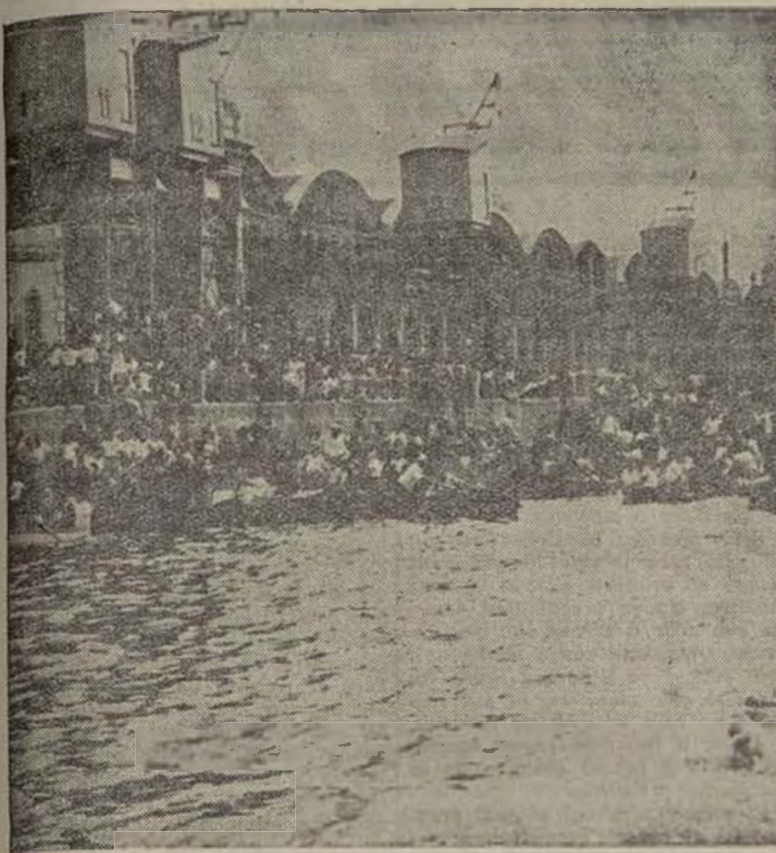
Es l'hora de la llibertat. Lluita ferm per la teua terra; lluita-la, defensa-la amb la rella o amb el fusell.

Un matrimoni executat, a Figueres

Comuniquen de Figueres que havent-se comprovat que, valent-se de les actuals circumstàncies, el milicià Joan Solans i la seva esposa, Carolina Greus, abusant de l'amistat d'un veí d'aquella ciutat, l'ocultaven a casa seva durant uns vint-i-cinc dies, que en repetides ocasions li exigiren crecudes sumes; que li exigiren que els nomenés hebreus sots universals, i que després el denunciaren com a facciós, el Comite Executiu Antifeixista, en Consell sumariíssim, acordà aplicar-l'última pena a primers hores del matí del dimarts. Els condemnats foren traslladats en un cotxe al lloc assenyalat per a l'execució, als gloriats del castell. A les 5.50 es portà a efecte el compliment de la sentència per piquets de milicians. Seguidament es signà l'acta corresponent.

Pregunta "El Liberal", de Madrid:
"¿Contra quién luchamos? ¿Que se sepa! ¿Contra el fascismo español o contra naciones poderosas? Lo preguntamos para calibrar exactamente la victoria, de la que nadie puede ni debe dudar."

ESPORTS

La Travessia del Port és una prova popular i de multituds. Vegeu una bella perspectiva que ratifica el que diem

La Travessia al Port de Barcelona, cursa que mobilitza les multituds

Es va ajornar aquesta magna cursa.

Estava assenyalada per al dia 22 del mes que som, i a l'objecte de donar-li tota l'impulsió, tot l'impuls precis, va sofrir un ajornament. Se celebrà, doncs, demà passat, diumenge.

L'ajornament ha estat profitós en tots els sentits. Ja que, la col·laboració moral i material rebuda, és magnífica i contundent, i ve a arrodonir d'una manera esplèndida l'organització que el bé cap any no havia tingut cap tara, enguany serà molt més, a desgrat de les dificultats pròpies de les circumstàncies que travessam.

El capítol d'aportacions seria llarg d'esmentar, però cal no oblidar-ne les diverses. La Conselleria de Defensa, el Sindicat del Transport Marítim, les Obres del Port, la «Radio Associació de Catalunya», en fi tot allò que sigui precís ho troben els organitzadors —segons ens asseguren—, amb una facilitat enorme i amb una despesa de cooperació de tothom, senzillament formidables.

ORGANITZACIÓ ECONOMICA

Ens parla el President del Club Natació Atlètic, organitzador de la cursa, amb la col·laboració decidida del Comitè Català Pro Esport Popular, i ens diu que, d'acord amb el Sindicat del Transport Marítim, es tancaran els molls, des d'on la visualitat sigui perfecta.

L'arribada, que enguany serà al moll d'Espanya, o sigui veritablement al final del Port de Barcelona, els molls de la Barceloneta, del Reixac, l'Escullera, el moll d'Espanya, l'Estació Marítima, el moll de Ponent,

tot, tot, restarà tancat a l'objecte que es pugui controlar degudament l'aportació ciutadana.

L'ESCULLERA

L'Escullera, és un dels miradors preferits del públic, i un dels passeigs més bells de la nostra ciutat. Des de la revolta feixista, cap ciutadà hi podia arribar. Demà passat diumenge, tornarà a sgafar color i vida, i el formigueig de gent àvida d'esplaiar-se i de veure l'esforç dels nedadors, ha de donar la nota alegre als nostres molls, fins ara tristos i gairebé tètrics.

Remarqueu, que restaran oberts al públic tots els molls, si bé com és lògic, la seva aportació —trenta centímetres de l'import de l'entrada a profit de les milícies—, és l'única contribució, petita per cert, que ha d'aportar.

LA SORTIDA I PARTICIPANTS

La sortida serà, com sempre, des del Clàssic Martell, i els curs el mateix, desviant-se solament escassos metres a l'arribada que serà al moll d'Espanya, magníficament disposat, per visualitat i per a comoditat tècnica, que supera l'arribada dels anys anteriors.

I dels participants, no cal ni parlar-ne. Els casos catalans en rang: Omos, Salvo, Buqueras, Fonollà, Albardà, Escudero, Amat, Cabrer, Bernal, etc., han de formar, com cada any, una lluita epopèica i admirable, amb més bràs si cal, ja que, saben a més que llur esforç té, també una finalitat humanitària.

Armand DOMÍNGO

Els que fins ara han estat vencedors de les passades Travessies

A mesura que s'apropa el diumenge, dia en què ha de fer-se l'onzena travessia al nostre port organitzada per l'Atlètic, l'entusiasme creix de manera magnífica. El fet que prenguin la sortida els millors nedadors arran dels possibles vencedors, Omos, del Barceloneta, i Salvo, de la F. A. E. E. T. s'emporten el més gran nombre de sufragis entre els que diuen que entre els dos ha de sortir el vencedor d'enguany. La força dels dos és molt anivellada, i tot fa creure que al es complex el vici popular, el duel Salvo-Omos serà d'una emoció vistosa. Ara que hom ha de pensar que surten molts altres nedadors i que pot molt bé donar-se el cas que el triomfador sigui aquell qui la gent menys es pensa.

Creiem d'interès donar a continuació els que fins ara han estat vencedors de les passades travessies, així com els temps emprats per ells.

La prova va fer-se per primera vegada en 1926 i guanyà Ramon Artigues amb el temps de 49 m. 25 s. En 1927 la victòria fou per l'alemany August Heitman, el qual correu pel C. N. Barcelona, en 45 m. 47 s. En 1928 va guanyar Artigues amb 52 m. 32 s. 2/5; fins al 1932 consecutivament, la victòria fou pel mateix nedador, i els temps emprats foren: 52 m. 11 s.; 49 m. 31 s.; 52 m. 14 s. i 47 m. 33 s. Aquest fou el seu darrer triomf que assolí precisament el seu millor temps: això era en 1932.

En 1933 el vencedor fou Vicenç Ojmos, que cobrí la distància amb 54 m. 47 s. 4/5. Artigues hi va participar per tal d'ajudar el seu club, l'Atlètic, per tal d'obtenir el I Gran Premi Generalitat i es classificà en segon lloc. En 1934 per primera vegada la prova fou internacional i la victòria fou pel francès R. Cavallero, amb el temps de 52 m. 10 s. L'any passat la victòria va decantar-se pel madrileny Valeria Ruiz Vilar del Canoe de Madrid, emprant el millor temps de totes les travessies, amb 44 m. 49 s. 9/10.

Les nostres nedadores també han corregut amb franc entusiasme la dura prova, i han estat vencedores en 1928 Maria Martínez del C. N. Atlètic; en 1929 i 30 Maria Aumacià del C. N. Barcelona; en 1931 Ramona Laurent, del Femení, que va guanyar també les de 1933 i 34 la corresponent a l'any 1932, fou guanyada per Josefina Torrents del C. N. Barcelona.

Aquestes figures són les que ens cap l'honor de figurar en el brillant historial de la travessia.

Qui serà enguany el que podrà afegeir en aquesta llista el seu nom? Esperem, que pocs dies manquen per saber-ho. Mentrestant confiem que diumenge assistirem a una magnífica festa de natació, a la qual tots ens hem de sentir obligats a prestar el nostre ajut. No tan sols per emmarcar-la bellament, sinó també per complir amb un dret de ciutadania en cooperar al millor èxit de la recaptació i subscripció pro-milícies.

EL PETIT MON DEL FUTBOL

EL COMITÉ D'APELLACIÓ, ACTUA. ELS PRIMERS JUGADORS QUE QUEDEN EN LLIBERTAT

Ahí a la nit, a la Federació, va celebrar-se la primera reunió oficial del Consell Regional d'Apel·lació, present possessió dels seus càrrecs els membres que el componen; aquesta vegada hi tenien representació jugadors de futbol.

Sota la presidència del senyor

Eroles el comitè es constituí de la següent manera:

Delegats federatius: Prat, Altinós, Sala i Boters.

Delegats jugadors: Franco, Claudi i Iniesta, i com a suplents Bencourt i Torres.

Després de prendre possessió oficial dels respectius càrrecs, es tractaren alguns casos pendents de resolució.

Heus ací el resultat:

Soler, el mig-centre del Júpiter, reclamant per aquest club pel sistema de retenció, fou deixat en llibertat de signar pel club que més li plagui. També han quedat lliures Camacho, del Badalona, i Vidal, del Der-tusa.

UNA INTERESSANT CIRCULAR DE LA FEDERACIÓ NACIONAL

A la Federació Catalana de Futbol s'ha rebut una circular de la Federació Espanyola, per la qual es dictamina que els jugadors que pertanyin a federacions considerades actualment com a zones de guerra rebels al Govern de la República i que es trobin incidentalment en zones afectes al nostre Govern, poden fitxar lliurement pels clubs enclavats en la seva actual residència, amb l'expressa condició que, un cop restablerta la normalitat, han de tornar al club de procedència.

En aquesta circular se n'annuncia una altra d'afirmativa, per mitjà de la qual es farà menció dels jugadors que es troben en dificultats per a reintegrar-se al club respectiu.

EL SINDICAT DE PROFESSIONALS DEL FUTBOL VETLLA PELS SEUS ASSOCIATS

Aquest Sindicat posa al coneixement de tots els professionals del futbol que tinguin algun assumpte pendent amb qualsevol club que pertanyi a la major brevetat possible per les ofícines de l'esmentat Sindicat, a l'objecte de donar curs a la denúncia davant del Comitè d'Apel·lació, que és el que ha de fallar tots els conflictes pendents entre clubs i jugadors. Hem de fer constar que aquest Comitè d'Apel·lació es compon d'igual nombre de representants dels clubs que dels jugadors, i que les normes que fins ara han vingut regint per a solventar aquests conflictes, han desaparegut per a deixar pas franc a la justícia, que des de

la constitució d'aquest Sindicat ha de brillar en totes les diferències que entre professionals del futbol i els seus clubs respectius sorgeixin.

MIRO, ORO I RIBAS, RECLAMATS AMB URGÈNCIA PEL MURCIA

Telefàmicament, el Múrcia ha convocat els seus jugadors Miró, Oro i Ribas, que es troben fent vacances a Catalunya, per tal que tornin a la capital murciana abans del diumenge. Sembla que els esmentats jugadors no estan disposats a fer el viatge.

Es veu que ací s'hi troben molt bé!!

CABANES, L'EX-JUGADOR DEL BARCELONA, VOL JUGAR A BORDEUS

El barcelonista Cabanes, que, com ja saben els nostres lectors, ha estat tota una temporada en rebella contra el seu club i, per tant, sense jugar, marxà d'ex cursió amb Móra i Berkesy a Budapest. En tornar, va quedar-se accidentalment a Bordeus, on es posà en contacte amb un club de futbol amb el qual ha arribat a un acord per a fitxar. Amb tal motiu ha escrit al Barcelona demanant que li transmetin la baixa.

RAMON HA SIGNAT PEL BADALONA

Concedida la baixa pel Girona, Ramon jugarà com a interior en el primer equip del Badalona, la present temporada. Aquesta adquisició del club de la costa donarà indubtablement un gran reforç a la davantera de l'esmentat equip. Esperem que Ramon, gran element prou conegut per la seva excel·lent actuació i molt apreciat pel públic, per la seva simpatia i la gran voluntat que posa sempre en el joc, donarà dies de glòria al Futbol Club Badalona.

FRONTO NOVETATS

Demà, tarda, a dos quarts de 6: A PALA: MUÑOZ-PUJANA contra SALAMANCA-VILLARO Nit, a un quart d'onze: GALLARTA III-UNAMUNO contra AZURMENDI-IZAGUIRRE i Detalls per cartella.

Uns Sis Dies a Londres

A Londres, com a París, Brussel·les, Chicago, Nova-York, Amsterdam, etc., també tenen lloc les clàssiques curses de Sis Dies. Actualment, al majestuós estadi de Wembley Pool, i sobre un velòdrom desmuntable, es disputa aquesta prova amb la participació dels coneguts corredors espanyols Antoni Prior i Demetri Vicente. A la foto veiem una aparatosa caiguda de Prior, la qual, afortunadament, no revestí cap gravetat (Express)

Resultats d'ahir als frontons barcelonins

NOVETATS TARDÀ

Primer partit (a cèsta): Bilbao i Berasategui, 40 — Aguilada i Ricardó, 35.
Segon: Salamanca i Zornoza, 40 — Chacon i Aguilera, 35.
Tercer: Christu i Lejona, 20 — Rubio i Villaro, 21. (Suspès per lesió de Lejona); Christu i Villaro, 27 — Rubio i Urquidí, 30.

NIT

Primer partit: Narrau i Izaguirre, 40, 29 — Gallarta III i Unamuno, 40.
Segon: Gallarta IV i Arrarte, 30 — Sarriena i Aramenda, 20.

TXIKI - ALAI TARDÀ

Primer partit: Inés i Quintana, 27 — Clara i Murguza, 30.
Segon: Auritia i Pepita, 32 — Arrarte II i Julia, 35.
Tercer: Tina i Margarita, 18 — Libertad i Terc, 35.
Quart: Arrarte I i Matilde, 32 — Antònia i Mariss, 35.

Cinquè: Sagrario i Bene, 35 — Luml i Mercedes, 17.

NIT

Primer: Tina i Margarita, 35 — Pepita i Tomasa, 30.
Segon: Antònia i Toni, 33 — Terc i Aurora, 35.

PRINCIPAL PALACE TARDÀ

Primer partit: Elordi i Murguza, 21 — Elgoibar i Aguirre, 35.
Segon: Josechu i Torrens, 29 — Azumendi III i Egulazu, 35.
Tercer: Manjarrés i Goenaga I, 34 — Gorospe i Sarasola, 35.

NIT

Primer: Allende i Lizarralde II, 34 — Echave i Ansola, 35.
Segon: Guruceaga i Murguza, 35 — Rementeria i Gazaga II, 22.

FRONTO TXIKI-ALAI

DEMA, DISSABTE: Tarda, a les quatre: ARRARTE I-TONI contra MATILDE-AURORA Nit, a un quart d'onze: LUMI-TONI contra SAGRARIO-ANGELITA

CANODROM - PARK SOL DE BAIX CONTROL OBRER

Demà, a dos quarts de cinc de la tarda

Grans curses de llebrers

Tramvies: Línies 7 i 13 :: Autobus: Línia 2

Diumenge a les Corts, un interessant Barcelona-Girona

Entre els nostres Clubs de la primera categoria s'ha treballat intensament aquests dies per tal de reformar i millorar llurs equips en vista al pròxim campionat de Catalunya, que definitivament començarà el primer diumenge d'octubre. Entre aquells, el Girona és un dels que més s'ha dedicat, bo i havent aconseguit, entre altres, els reforços de Gómez, mig centre, i Rancel, interior esquerra, que foren del Betis de Sevilla. Amb aquests reforços i la resta d'excel·lents jugadors amb què compta l'equip gironí, aquest es col·loca en una situació envejable per a disputar a la resta dels contendents el preuat títol de campió. L'equip que el Girona oposarà al Barcelona en el partit que aquesta dos Clubs jugaran diumenge proper a Les Corts, estarà integrat per Florença, Farré, Torredell, Trics, Gómez, Mador, Farré, Trujillo, Buri-lo, Rancel i Parera.

L'equip del Barcelona és gairebé segur que s'allinearà complet, potser tan sols hi mancarà el mig centre Garcia, que possiblement no podrà arribar a Barcelona abans de diumenge.

Segons les nostres referències, l'onze barcelonista el formaran els següents jugadors:

Urquiga, Zabalo, Rafa, Argemí, Franco, Balmunya, Vantolrà, Villalba, Escolà, Ralc i Munillo.

Amb la celebració d'aquest partit el Barcelona dona principi a les seves activitats amb regularitat. El Comitè dirigent desitja que tots els simpatitzants del F. C. Barcelona que encara no ho han fet, puguin ingressar-ne com a socis, ha disposat que tots aquells que ho sol·licitin durant el més en curs podran aconseguir-ho sense haver d'abonar cap quantitat per drets d'entrada, i aportaran únicament l'import de la quota corresponent.

L'Extensió d'Ensenyament Tècnic

Per als mestres de Catalunya que hagin d'aprendre el català

El Decret de la Conselleria de Cultura del 19 del mes que som, disposa que l'aprenentatge del català serà obligatori per a tots els mestres que exercixin a Catalunya, i que els mestres de fora de Barcelona poden utilitzar els serveis gratuïts d'ensenyament per correspondència que la Generalitat té establerts a les ofícines d'Extensió d'Ensenyament Tècnic (Apartat 1025, Barcelona).

Extensió d'Ensenyament Tècnic, per tant, prega a tots els mestres inscrits als seus cursos postals de català que per una causa o altra els haguessin interromputs, que els reanuncin immediatament perquè els puguin acabar com més aviat millor. Quant als mestres de fora de Barcelona que encara no s'haguessin inscrit a aquests cursos, són preats de fer-ho adreçant una senzilla carta a Extensió d'Ensenyament Tècnic, avaluada amb el segell

FESTIVALS BENEFICS

JOVENTUT LOCALISTA UNIFICADA DE CATALUNYA

El Comitè a les J.S.U.C., Radi IV, organitza per als propers dies 26 i 27 del corrent dos grans festivals a benefici de les Milícies.

Dissabte, dia 26, a les 4 de la tarda, gran partit de futbol al camp del C. D. Europa, entre el titular (selecció) i el F. C. Barcelona (selecció).

Diumenge, dia 27, tindrà lloc en el nostre local, Marian G. Alba, 6 (abans Ros d'Oiano), la presentació de la comèdia «Morena clara». A continuació, els nens Morales interpretaran el millor del seu repertori.

ASSOCIACIÓ GENERAL D'EMPLEATS D'ASSEGURANCES

La Secció d'esports de l'Associació General d'Empleats d'Assegurances té organitzat per a demà dissabte, dia 26, a les quatre de la tarda, un gran festival a honor i benefici de les nostres glòries Milícies Antifeixistes.

Entre els diversos aspectes de l'esport que constituirà el festival, cal fer constar d'una manera especial la col·laboració de les Seccions de Natació i Basquet del Laietà S. C. i els primers equips de Basquet del Barcelona i l'Espanyol.

El festival tindrà lloc al camp d'esports del Laietà S. C., carrer Viladomat, xamfrà Rosselló, i esperem dels companys i altres entusiastes en general la més decidida col·laboració al dit festival deixant als lluitadors contra el feixisme.

cament l'import de la quota corresponent.

Avul, després del darrer entrenament que aquest matí efectuaren els jugadors del Barcelona, quedarà format l'equip d'aquest Club que se'n oposarà diumenge al Girona.

El Comitè del F. C. Barcelona recorda que han estat anul·lats tots els passats de favor que tenia concedits aquest Club la passada temporada, i que els socis hauran de proveir-se del carnet corrent per a presenciar aquest encontre.

Uns aclariments sobre la reparació de «Mirador»

Just Cabot, el qui fins ara ha estat el director de «Mirador», aclareix avul, des de «La Publicitat», alguns punts d'aquesta anunciada reparació:

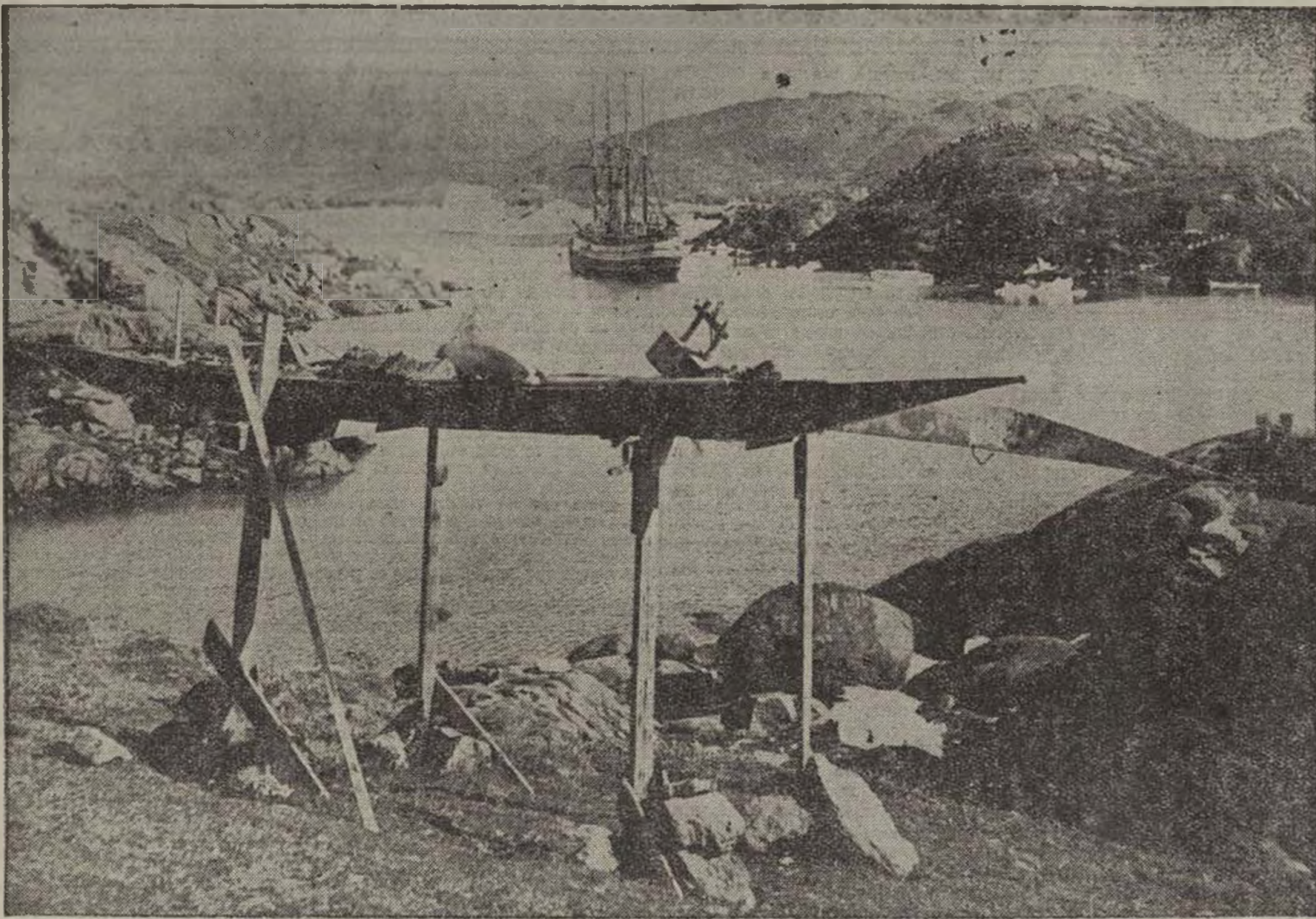
«M'he assabentat —sense una excessiva sorpresa, cal dir-ho—, d'una nota, apreguda en diversos diaris de Barcelona, annunciant la trepa- ració de «Mirador».

Com que la nota esmentada patia d'una redacció imprecisa que pot originar un cert confusionisme, m'interessa aclarir-la en el sentit que no es tracta de la reparació de «Mirador», sinó de l'aparel·lació d'un setmanari amb el nom de «Mirador» i una presentació, si no un contingut, com més semblant possible al de «Mirador» que jo he dirigit durant vint anys.»

Llegiu ULTIMA HORA El diari popular del vespre

Els nedadors japonesos han actuat a Londres. Els nedadors japonesos són, amb tot i la desfeta soferta als Jocs de Berlín, uns dels més famosos del món. Els rècords que posseeixen són una demostració ben palesa. A Londres, els fills del país del Sol ixent han assolit una sèrie de triomfs magnífics, han vençut en totes les proves i han batut diferents rècords. A la fotografia, un moment de la cursa de 100 metres estil lliure (Express Foto)

Dotze mesos damunt els glaços de Groenlàndia

Aquest veler és el danès "Gertrud Rask". És l'únic vaixell que, una vegada cada any, visita Angmagssalik... (O.-P.)

L'espai i la nit esborren el "Pourquoi pas?" i la nostra solitud esdevé absoluta

Però tot seguit, la nostra cabanya és el punt de reunió dels esquima's, gent senzilla i robusta, amics fidels sense servilisme

Per MICHEL PEREZ

El «Pourquoi pas?» amarra davant l'assidada. Quaranta kalaks aguts i agils giren al nostre voltant, quaranta rostres plans, astorats de sorpresa, s'eleva en direcció al navili que te de lluny.

Nosaltres no ens sentim pas menys admirats que aquests simpàtics pescadors de foques. Però més desagradablement.

L'endemà visitem la casa que ens ha deixat el Govern danès. És una veritable casa de nines, una foguina de Nuremberg adaptada a la talla de l'home, amb els seus embandos, el paviment rentable, la cuina pintada de blau i les dues cambres tapissades de verd. Una botella d'entrada minúscula, espera l'algua del rierol o la neu fosa. Una escaleta dona accés al rebost per a proveïments, sota les encavallades.

Però els vells exploradors polars del «Pourquoi pas?», la ràdio i el cap de comptabilitat ens palesen de seguida que ens equivoquem en sentir-nos decebuts. Angmagssalik, malgrat la seva aparença de pastorella de Nadal, no és pas una estació de repòs. És un dels llocs més solitaris del món. Pertot arreu on habiten els homes hom pot anar-hi, en qualsevol temps, si més no, per avió. El clima no li oposa pas barreres infranquejables. Angmagssalik, per contra, es troba empenyat en la seva presó de glaços durant més d'onze mesos de cada dotze, i ningú no pot travessar la seva porta, tancada amb forrellat per l'hivern.

L'ADEU-SIAU DEL «POURQUOI PAS?»

—Atret... Minyons!... Encara un cop de mà...

Fa cinc dies que els mariners bretons ens ajuden a desembarcar el nostre enorme utilatge de material i les calzes s'arreglaven a la porta de la casa.

Ara, no ho dubtem, ha arribat l'hora d'acomodar-nos del comandant Charcot, dels nostres amics i trencar els darrers lligams que ens unien al nostre país.

El 31 d'agost el «Pourquoi pas?» va salpar.

Correm tots quatre tot el llarg de la costa. Ens sentim d'una petita tristoria dins l'acaparant immensitat del paisatge.

El «Pourquoi pas?» mateix, però, que encara sigui molt a prop, sembla minúscul. Un iceberg que li passa a la vora l'empetiteix amb les seves proporcions monstruoses i el transforma en vaixell de Liliput.

Tota la tripulació del «Pourquoi pas?» s'adoca a la borda. Oficials, savis en missió, mariners, cambres, cuiners, tots ens diuen «adeu-siau» a l'unison.

Una petita botella s'atansa a l'horitzó. Hom no veu més que un pal. Una il·lumineta.

L'espai i la nit entrada l'esborren del tot...

S'ha acabat. No! Al contrari, ara comencem. Som sols front a front amb la nostra missió, com ho hem volgut. El nostre equip es llança al treball en un furios oos a coc amb les coses i el Temps.

L'EXPEDICIÓ S'INSTAL·LA

Cal que abans que retorni el fred, tot estigui a punt.

En quinze dies instal·lem a la nostra mansarda, les bigues de la qual han estat reforçades, tones de quèviures i de material. Tot plegat acuradament classificat per seccions. Acabem de condicionar les nostres riqueses damunt els nostres oacs quan l'encavallada gruny i protesta.

Construïm una barraca per a allotjar el motor que ens fornirà l'electricitat i una cabana per a

alotjugar l'aparell de raigs X. El nostre mobiliari, dels més sumaris, ens plau molt. Instruments de cuina, una taula, cadires, calzes, ató és tot. Tenim d'antuni llets de campanya, però aviat els preferim per simples matalassos i abrigalls de pell de ren, oferts pel Govern danès.

La nostra galeria de pintura es compon d'una sola tela (una tela de cartó!) i és una vinyeta que representa el «Pourquoi pas?». Al marge, la vigorosa escriptura del comandant Charcot li ha traçat un «Bona sort» que fa cremar certament per a nosaltres, sota el cel esquimal, un estel favorable.

Molt aviat la nostra casa esdevé el lloc de reunió quotidiana, el club de tots els caçadors de la rodalia, de les seves dones i dels seus fills. A tots els que trobem els diem

«Pularnié», que en esquimal vol dir «veniu a veure'ns». I els esquimals «pularnié» a casa nostra cada dia més. No som, per ventura, animals curiosos, grans com a ósos, una mica cridaners, però bons subjeccs? No tenim a casa nostra, a la nostra petita casa de justa, una quantitat d'objectes sorprenents? Finalment estem disposats a fer tota mena de bescanvis avantatjosos. No acceptem, per exemple, valzeila de justa i harpons a canvi de sucre, de rantes, de bugles, de conserves?

—Donem aquest harpó; ja us donarem sucre o espelmes.

Però aquestes bagatelles no són allí. La seva imatge tempta molt menys el primitiu que la realitat mateixa. No és precisament tenir-les que anar a cercar allò que l'entusa. L'esquimal viatja fàcilment i amb gust. Però li agrada veure, tocar allò que adquireix. El seu realisme no lliga bé amb els terminis.

A poc a poc hem pogut, tanmateix, vèncer aquest obstacle de la mentalitat primitiva.

El primer esquimal al qual prenguérem un objecte a canvi d'un boc de paper que valia —li ho juràrem— tres quilos de sucre, ens va seguir immediatament fins a casa. Allà ens donà el paper amb un aire de gran perplexitat.

Quan va rebre les seves calzes de sures el seu rostre va aclarir-se i va córrer seguidament a anunciar la nova a tot el veïnatge.

El paper moneda dels «Pranski» (així ens anomenaven els esquimals, que no poden pronunciar les efes) era llançat damunt la costa de Groenlàndia. Gràcies a l'amistat que els caçadors de foques experimentaven per nosaltres —a la nostra formidable provisió de conser-

nades, de vegades molt lluny del nostre camp d'operacions, una arma o un atrell que presentés algun interès per al nostre museu etnogràfic. El demanàvem al seu propietari, el qual es mostrava molt content de poder baratar l'objecte contra sucre o espelmes, per exemple. Però no ens era pas possible carregar el nostre trineu amb tot un basar o una drogueria.

—Donem aquest harpó; ja us donarem sucre o espelmes.

Però aquestes bagatelles no són allí. La seva imatge tempta molt menys el primitiu que la realitat mateixa. No és precisament tenir-les que anar a cercar allò que l'entusa. L'esquimal viatja fàcilment i amb gust. Però li agrada veure, tocar allò que adquireix. El seu realisme no lliga bé amb els terminis.

A poc a poc hem pogut, tanmateix, vèncer aquest obstacle de la mentalitat primitiva.

El primer esquimal al qual prenguérem un objecte a canvi d'un boc de paper que valia —li ho juràrem— tres quilos de sucre, ens va seguir immediatament fins a casa. Allà ens donà el paper amb un aire de gran perplexitat.

Quan va rebre les seves calzes de sures el seu rostre va aclarir-se i va córrer seguidament a anunciar la nova a tot el veïnatge.

El paper moneda dels «Pranski» (així ens anomenaven els esquimals, que no poden pronunciar les efes) era llançat damunt la costa de Groenlàndia. Gràcies a l'amistat que els caçadors de foques experimentaven per nosaltres —a la nostra formidable provisió de conser-

mits del cercle polar, no entra pas pels ulls, no ens bat les parpelles, no juga amb el desig ni amb la bellesa.

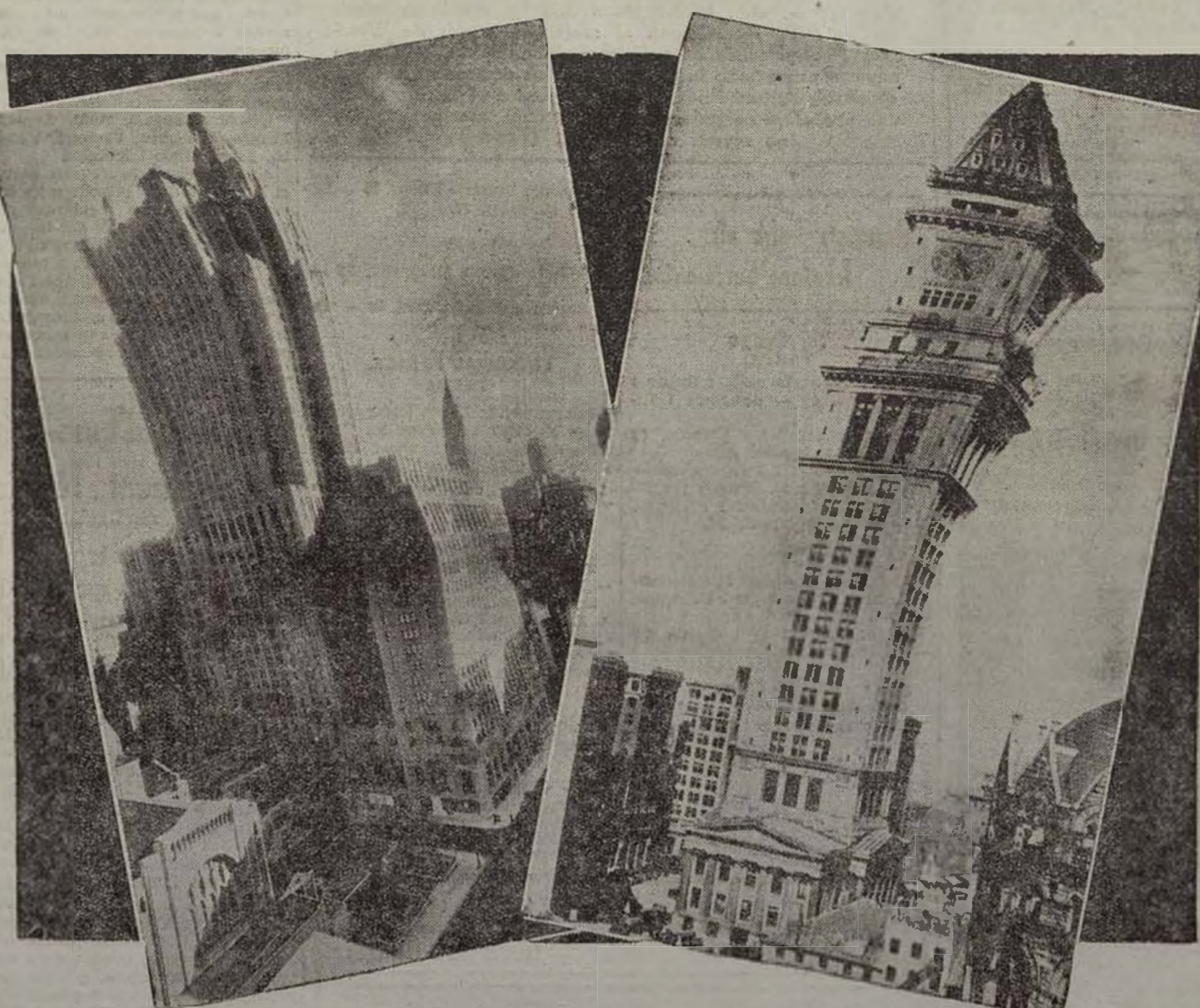
IPPA, LA NOSTRA SERVENTA

Ens recordarem sempre de tu, pueril i gallarda Ippa, serventa nostra. Filla d'un célebre caçador de foques que, malgrat la seva ciència i intrepidesa acabava de morir als glaços, l'havem llogat per recomanació del pastor d'Angmagssalik. Tu arribes a casa nostra. Ho guites tot i nosaltres mateixos amb ulls d'astorament. Ignorem la teua llengua com tu ignores la nostra. Tanmateix, des del primer dia, tu ens colpeges si et fem nosa per treballar; et recolzes damunt la nostra espatlla per agafar un plat a taula; ens dones un cop de colze en passar l'esombra prop de nosaltres. Tal és la senzillesa inequívoca de la teua raga. Però, tot de cop, heus aquí que juges, gallarda Ippa, amb el nostre crispat per la portuguesa, les mans sobre les teves orelles oïdoses. No et trobarem dues hores més tard refugiada a casa dels teus amics? Què ha passat? Només que hem aixecat la veu en una d'aquelles polèmiques amistoses que soltem, promoure tot sovint. Però tu, feta al parlar dolç, al murmurar de les converses entre esquimals, l'has sentit presa d'esfereïment amb els nostres crits estentors. Has cregut que ens anàvem a batre. I has preferit fugir que no pas veure els teus amos esbatussant-se... Temps a venir, per molt que estiguessis previnguda, tu l'has sobresaltat sempre que ens hem reprès tumultuosament sobre

Els nostres gossos, així que han desembarcat, corren a xipollejar en un rierol proper (O.-P.)

ELS GRATACELS TRONTOLLEN

Fa poc temps que als Estats Units es deixà sentir una onada de calor que causà, com de costum, importants estralls i una nota original, que és la que us presentem. A un fotògraf li passà pel cap d'aprofitar la descomposició de la gelatina de la placa, produïda per la calor, i el resultat fou que el fa Waldorf-Astoria Hotel, de Nova-York (a l'esquerra) i el Custom-House, de Boston (a la dreta), sortissin retratats en plena "descomposició" per la calor (A.)

ves! — el seu valor no va ésser mai posat en dubte i va romandre independent de les fluctuacions de la lliura i del dòlar.

MODELS DE LA «RUE DE LA PAIX»

D'encà que la nit és entrada, mentre nosaltres treballem o llegim entorn de la nostra taula rodona, els esquimals entren a casa per tal de prendre part a la vetllada.

Silenciosos, damunt dels seus «kamiks», ens interroguen amb els ulls per a convèncer-se que no ens fan cap nosa. Després s'asseuen, gualten, escolten.

Els homes giren respectuosament les pàgines dels nostres llibres i de tant en tant pregunten una pregunta. Les dones jullegen els vells perdròides de modes que varem dur amb nosaltres. Graven les imatges en el seu esperit i un dia tenim la sorpresa de trobar dues de les nostres visitants vestides com si sortissin d'una gran casa de la rue de la Paix. Amb uns quants trossos de teixits comprats a la factoria han copiat els més reeixits conjunts admirats a les nostres il·lustracions. Proporcions exactes, colors ben escoltats, ni un manament al bon gust. La savia ingenuïtat de les dones de la bancada de oiaç ha operat un miracle.

Però així que s'han divertit amb el nostre esbatement, les esquimals abandonen llurs disfresses europees pels vestits de pell de foc. L'esperit de mimetisme de les races negres no és molt lluny d'elles. S'han divertit sent de dones blanques, ens han jugat una petita comèdia. I res més.

Jo em pregunto si existeixen en tota la superfície de la terra dones més senzilles, més nues d'artificis que aquestes robustes filles de l'Extrem-Nord. L'Etern semen, als il·

qualsevol punt de física o d'etnografia.

Es que hom trobaria molt difícilment entre la gent acivilitzada una doneta més sensible que tu i les teves semblants.

«Serem creguts a Europa si diem que moltes vegades l'hem trobat plorant davant de casa perquè la nit era massa bella i el teu cor no podia suportar l'espectacle sense esclatar? Hom ens atorgarà més fàcilment crèdit, sens dubte, quan contarem, per vergonya teua, oh Ippa, que t'apilaves de margarina japonesa, que ens oferies pines per a desdijunar-nos i et servies, malgrat les nostres prohibicions, dels nostres tovallons i les nostres pintes.

(Copyright Opera Mundi)
(Exclusiva d'ULTIMA HORA a Catalunya. Prohibida la reproducció.)

DE MA:
EN LA GRAN AVENTURA POLAR TENIM SIS COMPANYS

El soldado bisoño ve pelligros donde no los hay; el veterano sabe por experiencia que de cada cinco mil disparos, solo uno «hace carne». Ni el ruido de los disparos ni la bala cuyo silbido se oye matan. No hay peligro mayor que el huir, porque las balas del enemigo corren mucho más. Para descubrir el peligro y hurtarle el cuerpo hay que conservar la serenidad. Sólo los suicidas tiran el fusil. Los hombres no huyen jamás.

(De «Claridad»)

El millor amic, el fusell

Diu "Mundo Obrero":

«El fusil es el mejor amigo del combatiente. El fusil no se abandona jamás. Al fusil se le cuida con esmero, se le tiene siempre en condiciones de ser útil, limpio y pronto. Si es necesario retirarse, el fusil debe ir siempre, inseparablemente, con el miliciano. Al fusil se le defiende más que a la vida. Porque el fusil es la garantía de la vida y de la victoria.»